

Núm. 34 | Novembre 2009 | Preu 3,50 euros

EL FAR

Revista d'El Far d'Empordà

Alba Bayes

HORARIS DE SERVEIS

AJUNTAMENT

Dilluns, dimarts, dimecres i divendres
Matí de 8:30 a 14:00 h.
Dijous tarda de 15:00 a 18:00 h
Alcaldia i secretaria:
Dilluns i dimecres de 10:00 a 13:00 h

SERVEIS SOCIALS

Treballadora social
Educadora social
De dilluns a divendres de 8:00
a 15:00 h. Demanar cita prèvia.

SERVEI D'URBANISME

Arquitecte municipal.
Dimarts 9:30 a 13:00 h
Demanar cita prèvia a l'Ajuntament.

JUTJAT DE PAU

Jutgessa de Pau.
Demanar cita prèvia a l'Ajuntament.

RECOLLIDA TRASTOS VELLS

Primer i tercer dissabte de cada mes.

CORREUS

Horari atenció al públic:
de dilluns a divendres de 8:00 a 9:00
hores. Oficina de Correus
de Vilamalla.

CONSULTORI MÈDIC

Metge: **Dr. Jaume Bertran**
Dijous de 9:15 a 12:15 h
De dilluns a divendres localitza-
ble, veure telèfon.
Infermera: **Dolors Golobardes**
Dijous.
Domicilis de 9.00 a 11.00 h
Consultori d'11.00 a 13.00 h
De dilluns a divendres localitza-
ble, veure telèfon.
Trucar a l'Ajuntament per concen-
tar cita, les receptes van unides
a la visita del metge, per tant
cal demanar cita prèvia.

ESCOLA

Horari acadèmic:
De 9:00 a 13:00 h matí i de
15:00 a 17:00 h tarda.
Servei de menjador:
De 13.00 a 15.00 h tarda.

MISSES

Diumenges i festius a les 10:45 h

CENTRE CÍVIC

Caps de setmana i festius de
15:00 a 23:00 h

TELÈFONS

Ajuntament	972 51 11 08
Fax	972 67 36 05
Serveis socials	972 67 70 50
	972 50 30 88
Dr. Jaume Bertran	972 67 19 41
	619 71 24 19
Infermera Dolors Golobardes	972 15 62 16
	618 64 64 99
Escola	972 67 00 88
Parròquia Mn. J. Pratdesaba	972 50 03 31
Mossos Esquadra	088
Polícia Nacional (Figueres)	972 67 75 60
	091
Guàrdia Urbana (Figueres)	972 51 01 11
Bombers	085
Creu Roja (Figueres)	972 67 29 39
Emergències mèdiques	
Ambulància	061
C.A.P. Ernest Lluch	972 67 76 31
C.A.P. Figueres sud	972 11 03 13
Servei cita prèvia C.A.P.	902 11 14 44
Hospital de Figueres	972 50 14 00
Emergències	112
Clinica Santa Creu	972 50 36 50
Hospital Dr. J. Trueta	972 20 27 00
Protecció civil	972 20 34 35
Consell Comarcal Alt Empordà	972 50 30 88
Renfe (Figueres)	972 50 46 61
Estació autobus (Figueres)	972 67 33 54
Diputació Girona	972 18 50 00

AUTOBÚS ESCOLAR E.S.O. LES CENDRASSOS 2009/2010

Sortida: El Far 8.50h matí - Arribada: dilluns, dimarts i dijous 18.15h tarda
Arribada: dimecres 14.15h tarda i divendres 15.00h tarda

FESTES LOCALS D'EL FAR D'EMPORDÀ

Festa d'hivern: Cap de setmana més proper a Sant Martí (11 de novembre)
Festa d'estiu: Primera quinzena de juny.

HORARIS SARFA

	401	403	401	403	403	401	403	401
Figueres	6:30	13:30	18:10	20:45	Belcaire	6:30		14:50
El Far	6:40	13:40	18:20	20:55	L'Escala	6:40	07:40	19:30
Fortià	6:53	13:53	18:33	21:08	Viladamats	6:50	07:50	19:40
Riumors	6:57	13:57	18:37	21:12	L'Armentera	7:00	08:00	19:50
La Bomba	7:03	14:03	18:43	21:18	St. Pere Pesc.	7:05	08:05	19:55
Vilacolum	7:05	14:05	18:45	21:20	Vilamacolum	7:13	08:13	20:03
Vilamacolum	7:07	14:07	18:47	21:22	Vilacolum	7:15	08:15	20:05
St. Pere Pescador.	7:15	14:15	18:55	21:30	La Bomba	7:17	08:17	20:07
L'Armentera	7:20	14:20	19:00	21:35	Riumors	7:23	08:23	20:13
Viladamats	7:30	14:30	19:10	21:45	Fortià	7:27	08:27	20:17
L'Escala	7:40	14:40	19:20	21:55	El Far	7:40	08:40	20:30
Belcaire		14:50		22:05	Figueres	7:50	08:50	20:40

403 Diari de dilluns a diumenge

401 Dissabtes diumenges i festius

SUMARI

Sumari / Editorial	pàg. 03
L'Ajuntament informa	pàg. 04
L'escola	pàg. 06
L'AMPA	pàg. 14
El Casal del Far	pàg. 15
Impressions	pàg. 16
Records... del Playback	pàg. 17
Festa d'Estiu	pàg. 18
El curset de sardanes	pàg. 19
Primer taller de memòria	pàg. 20
La verema a El Far	pàg. 21
Les llàgrimes de St. Llorenç	pàg. 25
La repressió del 1939	pàg. 26
Carnaval 2009 en imatges	pàg. 28
Un matrimoni exemplar	pàg. 30
Els molls, Cultura i Natura	pàg. 32
Lola Piarnau, botiguera de l'Hostal Nou	pàg. 36
La bona sort	pàg. 39
El Far al facebook	pàg. 40
Serà un somni?	pàg. 41
Vetllada poètica	pàg. 42
Entrevista a l'Alba Bayés	pàg. 43
El regateig a la Xina	pàg. 44
100 anys de la Salle	pàg. 46
Què en sabem dels RX?	pàg. 47
Astúries, un viatge fabulós	pàg. 48
El dibuix de l'Eudald	pàg. 49
Estadística sobre l'església de St. Martí	pàg. 50
Endevinalles	pàg. 54
Cuina de festa major	pàg. 55
Les receptes de cuina	pàg. 56
Programa de festa major	pàg. 58
Foto contraportada	pàg. 60

PORTADA: Fotos Alba Bayés Quer
CONTRAPORTADA: Foto Conxi Molons
EDITA I PATROCINA:
Ajuntament del Far d'Empordà.
Àrea de Cultura.
IMPRIMEIX: Impremta Pagès

EDITORIAL

Benvolguts veïns i veïnes,

Un any més i coincidint amb la festa major de Sant Martí, surt al carrer la revista FARUS. Una revista que vol ser un punt de trobada i d'intercanvi d'informació entre els seus vilatans.

FARUS va ser una de les primeres revistes locals que es va editar a l'Alt Empordà. La iniciativa va sorgir del Grup de Joves que a finals dels anys setanta liderava en Josep M. Company. Des de llavors, cada any per la festa major els veïns esperaven amb il·lusió la revista.

D'aquella primera revista, fotocopiada i grapada que el jovent distribuïa per les cases del Far, han passat uns quants anys i ara les noves tecnologies ens permeten oferir una revista d'alta qualitat, ben impresa, a tot color i amb molta imatge.

Com ja us haureu adonat, FARUS no va sortir al carrer durant el mes de juny. Els motius varen ser bàsicament per reestructuració de l'entitat que fins llavors n'havia tingut cura: l'ATALAIA. Des d'aquestes pàgines volem agrair a tots ells l'esforç i la dedicació que sempre han mostrat per haver recuperat la nostra revista des de l'any 1999.

Ara, l'Ajuntament ha volgut prendre el relleu en l'edició de la revista des de l'àrea de cultura per tal que no es perdi. Es preveu que FARUS sortirà una vegada a l'any coincidint amb la festa major d'hivern.

Per tal de muntar una revista cal l'esforç i la implicació de persones que no només els agradi escriure sinó que també es necessita la col·laboració i el suport d'altra gent que potser els agrada fer fotografies, dibuixar, conservar vells papers,... És en aquest punt que us volem demanar la vostra participació. De fet, la revista no seria possible sense la col·laboració de tots vosaltres. No cal ser un gran escriptor ni un gran fotògraf. Tan sols s'han de tenir ganes d'explicar coses o de plasmar les vostres inquietuds. La comissió redactora de la revista us ajudarà a enllestir l'article.

Si durant l'any voleu enviar-nos qualsevol dada, suggeriment, article, opinió, recepta... o el que creieu convenient, us podeu posar en contacte amb nosaltres a través dels nostres correus electrònics:

- Marta Ferrés / sife-argila@hotmail.com
- Eva Roca / joaneva23@gmail.com
- Esther Jofre / ejofre@teleline.es
- Rosa M Moret / rmoret2@xtec.cat

Desitgem que us agradi la revista i en gaudiu.

La comissió redactora

Amb el suport de:

Ajuntament del
Far d'Empordà

Diputació de Girona

L'AJUNTAMENT INFORMA

Des de la publicació de la darrera revista pel mes de novembre de l'any passat, s'han produït una sèrie de fets dels quals el nostre Ajuntament ha estat protagonista, bé pel fet d'haver estat el promotor dels esdeveniments o per tenir una participació el suficientment important com per considerar que els nostres conciutadans han d'estar assabentats de tots aquests. Aquests fets són els enumerats a continuació:

- 1) Es va aprovar el projecte d'execució per a la substitució de la xarxa d'aigua potable al veïnat de l'Oliva. Les obres de substitució començaran en el transcurs del any 2010.
- 2) S'ha adquirit la finca núm. 5 del C/ Processó per a la construcció del futur Casal d'Avis i Consultori mèdic
- 3) S'ha rehabilitat el cementiri municipal, concretament s'ha fet la pavimentació d'aquest, l'arranjament de l'extracció d'aigua, i s'ha instal·lat mobiliari urbà. Totes aquestes obres s'han finançat amb el Pla "E" del fons estatal d'inversió local
- 4) Una de les obres que més esforç, tant econòmic com de planejament ha suposat per l'ajuntament ha estat la renovació i adequació a la normativa vigent, del centre cívic quedant pendent l'exterior d'aquest. També s'ha transformat l'antic bar en una sala polivalent.
- 5) S'ha començat a engegar la construcció de naus industrials al polígon "Logis Empordà", trobant-se ja visibles les obres de la construcció d'una nau en aquest indret.
- 6) S'ha aconseguit millorar i augmentar el número de viatges que l'empresa Sarfa fa a Figueres, aconseguint que el primer en anar a Figueres passi per la nostra població a les 07:40 hores i d'aquesta manera es vol evitar que els adolescents en edat d'assistir als IES de forma no obligatòria gaudeixin d'aquesta opció evitant l'ús de la motocicleta o trobar-se supeditats als pares.
- 7) S'han instal·lat unes bandes rugoses a la carretera del Pont del Príncep que han fet baixar a zero els accidents en aquest revolt tant perillós, tot i que hi ha hagut alguna queixa al respecte, des de l'Ajuntament volem deixar clar que la seguretat i les vides humanes estan per sobre de la comoditat.
- 8) S'han asfaltat els següents camins: Camí de l'Oliva, Camí del Molí de la Garriga, Camí de Figueres i Camí de Can Sala.
- 9) S'ha aprovat l'esborrany del conveni amb el Bisbat, Incasol i Patrimoni, per restaurar l'interior de l'església de Sant Martí i en relació amb això, també hi ha un projecte de pavimentació en el nucli urbà i rehabilitació de la Rectoria i entorn de l'església.
- 10) En quant a rehabilitacions, properament també es farà la del rentador i el seu entorn.

Pel que respecte a activitats que ha organitzat l'Ajuntament en aquest període de temps han estat les següents:

1) Taller de la memòria realitzat a la primavera adreçat a les persones més grans de 60 anys del nostre municipi. Vista la gran acceptació que ha tingut aquest taller, s'ha tornat a fer una segona convocatòria a la tardor amb dos grups.

2) Activitats esportives de Steps, aeròbic, etc.

3) Curset de cuina.

4) Properament es farà un curset de fotografia.

L'Ajuntament vol fer un esment especial al fet que per poder llençar les escombraries als diversos contenidors sense perill de fer-nos mal i tenir aquests d'una forma ordenada, us recordem que la recollida de mals endreços o trastos vells (matalassos, mobles vells, etc.) es realitza els matins del primer i tercer dissabte de cada mes. Fora d'aquest període de temps, no hauríem de patir la presència innecessària dels estris que no volem a casa, i que per diferents causes molt sovint es troben al costats dels contenidors donant una imatge de deixadesa en el nostre municipi.

L'ESCOLA · Els grups de la nostra escola

Un any més, encetem un nou curs ple d'il·lusions, projectes i moltes coses per aprendre i descobrir. Cada any som més nens i nenes que formem part del **CEIP EL FAR D'EMPORDÀ**. Les nostres aules es distribueixen per cicles i en una mateixa aula conviuen alumnes de dues edats diferents. D'aquesta manera els més petits sempre van amb un curs superior i l'any següent són ells els més grans i comparteixen aula amb un grup de menys edat. Aquest sistema permet que es pugui respectar el ritme de treball de cada alumne/a d'una manera molt més acurada.

Som la classe dels **CARGOLS**
i els més petits de l'escola:
la Judith, la Mercedes, la Sílvia, en
Joan A., en Guillem, en Miguel, la
Maria i l'Ona. Les nostres senyore-
tes són la Raquel i la Soraya.

Som la classe dels **CAVALLS** i fem P4 i P5: la Nahiara, la Xènia,
la Paula, l'Oriol G., l'Abel, en Jesús, en Xavier, l'Estela, la Mariana,
la Sandra, l'Adrià, l'Emma, la Nerea, l'Ainhoa, en Nil, la Laia J., l'Oriol
B. i la Laia S. La nostra senyoreta és la Rosa M. i ens ajuda la Maria.

Som la classe dels **TAURONS** i fem Cicle Inicial: la Marta C., la Berta, en Daniel, l'Adrián, la Laura, l'Anna, l'Hugo, la Marta N., la Gisela, en Pau, l'Esther, l'André i la Laia. Els nostres mestres són l'Anna M. i en Mario.

Som la classe de **CICLE MITJÀ**: la Lili, l'Aida, l'Esther, la Cristina, la Marina, en Guillem, l'Álvaro, en Carlos, la Mònica, la Laia, l'Emma, en Marc, la Xènia, en Jaume, l'Àlex, la Maria i en Nico. Les nostres senyoretes són la Sònia i l'Estela.

Som la classe de **CICLE SUPERIOR** i la nostra tutora és l'Elisabeth: l'Eva, la Marina, la Nerea, l'Anna, la Maria, en Pedro, l'Èric, l'Oriol, en Martí i l'Arnau.

L'ESCOLA · Cicle Inicial

ELS NENS I LES NENES DE CICLE INICIAL ENS DIUEN QUINS SÓN ELS SEUS INDRETS PREFERITS DEL POBLE

En Pau i en Daniel ens recomanen **el camp de futbol**: podem jugar amb els amics a tota mena de jocs perquè és molt llarg i podem córrer.

La Laia i la Gisela prefereixen **la plaça Major**: hi ha bancs per seure i descansar els pares, les mares, les àvies i els avis i nosaltres podem jugar i anar amb bicicleta.

A la Marta N. l'Esther i la Berta els encanta **la figuera** que hi ha a tocar el pati de l'escola: podem fer de Tarzan i gronxar-nos a les seves branques i enfilar-nos.

L'Anna, la Marta C, l'Hugo, l'André la Laura i l'Adrián es passarien les hores jugant en **els parcs del poble**. Cada un té el seu parc preferit i n'hi ha per triar:

El de tocar l'escola, perquè té gronxadors, uns groxadors d'ànec i sortint de l'escola tots els nens i nenes hi podem anar.

El parc de prop d'Els Oliverons: és molt gran, té un tobogan i groxadors i hi ha els meus amics.

El parc de l'Oliva: a l'estiu hi ha ombra i s'està fresc, hi ha una font i venen molts nens.

El parc nou de la urbanització: puc jugar a futbol, hi ha un tobogan i una font. També hi ha dues illes i un pont i puc baixar per un pal de bombers.

L'ESCOLA · Article Collage

Durant aquest primer trimestre hem començat a estudiar els pintors PIET MONDRIAN, KANDINSKY i LEWIT. A les hores d'expressió plàstica i artística ens convertim en artistes i deixem anar tota la nostra creativitat!

Observem amb atenció els fenòmens del nostre voltant.

A les classes d'experimentació observem la musculatura i els principals òrgans interns dels animals.

Desenvolupem les nostres capacitats musicals a través dels diferents instruments.

Els racons de treball ens ajuden a millorar capacitats com ara la concentració i l'autonomia davant de la feina.

Treballem amb jocs cooperatius i compartim vivències.

PROJECTE: ELS CARGOLS

Benvolguts lectors, som la classe dels cargols (P3), som els més petits de la nostra escola, però els més arriats! Per aquest primer trimestre i amb motiu del nom de la nostra classe, entre tots hem muntat un terrari: on hi tenim cargols de diferents tipus, hem plantat herba perquè no els falti menjar i els cuidem cada dia amb molt de "carinyo". Ells a canvi, ens ensenyen com viuen i conviuen. Mireu, mireu les fotos!!!

EL NOSTRE PROJECTE

L'ESCOLA · Fem d'exploradors

Els alumnes de cicle superior (5è i 6è) estem fent un treball de recerca inserit dins l'àrea de medi natural. L'objectiu és observar, conèixer i estudiar quins són els animals, plantes i fongs més comuns de la nostra zona. És per això que si ens veieu pel poble en horari escolar és perquè estem fent l'estudi de camp. El primer dia vam fer una petita sortida fins la pineda, vam trobar molts animals i plantes que ara ens toca seleccionar i catalogar, això sí... ni un sol fong! Haurem d'esperar a veure si plou una mica i tenim sort!

El segon dia vam decidir entre tots fer la ruta del camí del cementiri, les troballes van ésser menors que la primera vegada.

Una vegada recollit el material el que fem primerament és conservar-lo, el posem en uns potets amb alcohol (en el cas dels animals), les plantes i fruits els deixem secar en paper de diari.

Posteriorment ens cal saber el nom, tant el comú com el tècnic, així com les seves característiques o propietats (en el cas de les plantes) si és que en tenen.

Després de la seva catalogació, passarem a l'estudi detallat i minucios de cada un d'ells. Observarem amb lupes i microscopi la seva estructura i cada una de les seves parts, fins i tot les més petites, les cèl·lules, que ens tenen ben intrigats!

A mesura que avanci el trimestre i coincidint amb els temes estudiats, farem la dissecció d'alguns d'ells, intentant treballar de manera rigurosa i científica.

Finalment elaborarem una fitxa de cada un d'ells, que de ben segur coneixerem a fons! Aquest treball d'experimentació ens durarà tot el trimestre, i convidem a tothom d'El Far que vulgui col·laborar a dur-nos mostres d'éssers vius per tal de poder-les treballar.

Cicle Superior

L'ESCOLA • Les noves tecnologies a l'escola

Fa temps que les escoles rurals han experimentat un canvi radical tant pel que fa a recursos com a nivell d'ensenyament i s'han equiparat de llarg, amb les escoles més grans. Abans, les escoles de llocs grans com ara Figueres disposaven de tot un seguit de prioritats que les escoles més petites no podien fer front. En general, tenien plantilles de mestres més nombroses, els recursos solien arribar a tothom, els espais eren més grans i la qualitat de l'ensenyament per norma general també era més alta. Els alumnes que sortien de les escoles grans solien anar més ben preparats que els de les escoles petites i això suposava un greuge comparatiu.

Sortosament els temps han canviat i ara podem dir amb el cap ben alt que una escola petita, integrada en un ambient rural, no té res a envejar a una escola gran situada al bell mig d'una gran ciutat. És més, d'uns anys ençà algunes d'aquestes escoles rurals van al capdavant de molts projectes innovadors en el món educatiu. L'aprenentatge que realitza un alumne en una aula amb només una quinzena d'alumnes és sens dubte diferent del que pot arribar a realitzar un altre en una aula de vint-i-cinc alumnes. El tracte amb els mestres és diferent així com el grau d'implicació en el seu aprenentatge. El fet de poder disposar d'un ordinador per alumne, pissarres digitals a les aules de primària, de poder impartir la llengua anglesa des de P3,

d'experimentar amb l'entorn d'una manera propera i real o de compartir espais i aprenentatges amb cursos més elevats són sinònims de qualitat. La nostra escola aposta des de fa temps per aquest tipus d'ensenyament. Enguany hem estrenat la segona pissarra digital, disposem d'una aula d'informàtica ben equipada, participem a LA MOSTRA que cada any convoca el departament d'ensenyament, impartim la sisena hora des de fa tres anys amb unes assignatures que permeten a l'alumne entrar en contacte amb el món artístic i cultural, participem en el projecte ROCAMARE per tal d'estudiar l'entorn, anem de colònies, compartim espais, especialistes, idees i projectes amb tres escoles més i un munt de coses més que ens ajuden a enriquir-nos com a persones. Actualment l'escola del Far arriba gairebé a la setantena d'alumnes i s'ha instal·lat un barracó amb dues aules més per fer front a la manca d'espais. Tanmateix el projecte de l'escola nova ja ha estat aprovat per la junta de govern del Departament d'Educació i d'aquí a no gaire podrem estrenar un edifici totalment nou.

La classe dels **TAURONS** ha estrenat el barracó.

AMPA CEIP

Diame Loomans / **CULTIVEM**

Si pogués començar de nou amb l'educació del meu fill,
Construïria la seva autoestima primer i la casa després.
Pintaria més amb el dit i senyalaria menys.
Faria menys correccions i més connexions.
Apartaria els ulls del rellotge i els utilitzaria més per mirar.
M'interessaria per saber menys i aprendre a interessar-me més.

Faria més excursions i faria volar més estels.
Deixaria de mostrar-me seria i jugaria més en serio.
Travessaria més camps i miraria més les estrelles.
Faria més abraçades i menys estirades d'orella.
Veuria el fruit en l'arbre més sovint
Seria menys sever i afirmaria molt més
Ensenyaria menys sobre l'amor al poder,
I més sobre el poder de l'amor.

*Gregorio Luri ha estat el convidat a la conferència inaugural del curs que cada any prepara FAPAC a Girona. Recomanem el seu llibre: **L'ESCOLA CONTRA EL MÓN-** L'optimisme és possible. Editorial La Campana*

CULTIVEM

Pel curs 2009-2010, la nostra escola té 66 nens de 48 famílies diferents. Cada curs la major part d'aquestes famílies es fan sòcies de l'AMPA, fet important pel bon funcionament del centre i que engresca la Junta per continuar treballant amb moltes ganes, com ha fet sempre. És evident que -amb 48 famílies- la diversitat és més àmplia: les diferents maneres de fer i de ser, a més dels diversos orígens, aporten una gran riquesa cultural. Sentim que som una pinya i que tothom segueix la línia educativa marcada pel centre sense posar-hi entrebancs. També volem agrair la feina dels nostres mestres per mantenir el rigor i la perseverança necessària per educar i formar els nostres fills, potenciant un ensenyament de qualitat, pel que fa als continguts; modern, pel que fa a l'aplicació de les noves tecnologies; diferent, en l'àmbit de l'experimentació, la dramatització o en el de la música, entre altres.

Una part d'aquest esforç, el podem copsar -com a pares i mares- fent el seguiment diari dels nostres fills i filles; i la resta, el podem veure en les activitats diverses (festivals, celebracions,...) que es preparen des de l'escola i als quals ens conviden per tal que en puguem gaudir.

CULTIVEM L'AMPA

I per cultivar la nostra economia que en temps de crisi és una tasca important, el dia 21 de desembre de 2008, l'AMPA va organitzar la QUINA de L'ESCOLA. Tot i que vam obtenir una mica menys de benefici que en anys anteriors, va ser un èxit de participació, amb el centre social ple de gent i amb els premiats que se n'anaven molt contents amb el seu carret de compra ple a vessar. A més, la rifa de dues paneres per NADAL ens va deixar 2000,00 euros de benefici que ens vam repartir a parts iguals amb l'escola.

Una part important d'aquests diners s'han destinat a l'adquisició de la segona pissarra digital i a subvencionar el 50% de les excursions de l'alumnat. A banda d'aquestes aportacions, també se'n fan d'altres de menors com ara l'organització d'esmorzars i/o berenars en motiu de les celebracions de Nadal, Carnestoltes i Sant Jordi.

I ja que parlem de cultivar volem fer-vos saber a tots que gràcies a l'avi Teixidor l'escola va tenir i seguirà tenint un hort, una idea que feia molt de temps que es gestava a l'escola i que des de l'AMPA veiem amb molt bons ulls. Doncs bé, hi van conrear algunes viandes de temporada amb molt d'èxit... I van fer "parada de mercat", el dia de la diada de Sant Jordi. POCA BROMA!

DESITGEM MOLT BONA FESTA DE SANT MARTÍ A TOTHOM !

EL CASAL

El casal del Far 2009 ha estat molt divertit. Hem fet moltes coses i ens ho hem passat molt bé.

Aquest any hem fet el casal al centre cívic del poble, on abans hi havia el bar. Aquí hem estat molt bé: hem tingut molt d'espai per a posar les taules i cadires, el material i per a fer alguna activitat. A més hem tingut la sort de tenir aire condicionat!!! També hem disposat del pati de l'escola del poble, on hem anat cada dia a esmorzar i a jugar. La sala del menjador l'hem fet servir alguna vegada per fer sessions de cine!

En el casal i hem participat gairebé 30 nens i nenes, 3 premonitors i 2 monitores.

Les activitats que hem fet han estat moltes i molt diverses!. Aquí us en diem algunes!

Gairebé cada dia hem fet alguna que altra manualitat, com per exemple flors de papers, jocs de tres en ratlla amb fang, decoració de clips i cintes de cabell amb felpa, jocs de mikado, braçalets, figures de plastilina, clauers...

També fem fet jocs! Alguns han estat tranquils, com l'assassí, el psiquiàtric, el poso la clau i entro, els encreuats i desencreuats... Altres, en canvi, han estat ben mogudets, com el mataconills, el caçabolets, es tres maries, la bomba, el gat o el ratolí. Fins i tot, hem anat a jugar a futbol al camp del poble! Com que hem disposat de material de psicomotricitat de l'escola, hem muntat circuits molt divertits dins la sala, fent molt de xivarri i enrenou!!!

Cada dues setmanes, hem anat a la piscina de Llers a banyar-nos. Hi hem estat molt bé, ja que hi ha dues piscines molt grosses, tant pels petits com pels grans i molt d'espai amb gespa i parasols!

Tampoc no han faltat les excursions!: al Planeta Màgic, on vam jugar amb els inflables, els llits elàstics i les piscines de boles; les piscines del Family Fun Park, la degustació de gelats de la fàbrica Dino i la petita excursió per els voltants del poble del Far!

Els grans, a més, hem fet dues bicicletades, on hem arribat molt i molt lluny! però a més de pedalar, ens hem refrescat amb guerres d'aigua i hem vist caballs i cabres de les granges que hem trobat pels camins!

En el casal, hem pogut treure a l'artista que portem dins! el mes de juliol, vam fer una pel·lícula! va ser difícil però vam riure molt, sobretot amb les escenes falses. Al final ha quedat molt bé. Us recomanem que la mireu!

Una altra activitat ha estat el singstar, una mena de karaoke, on molts de nosaltres ens vam animar a cantar cançons de la Oreja de Van Gogh, la Paulina Rubio o el David Bisbal! Tota una festa!

Amb tanta marxa, hem necessitat moments de relax...i què millor que una pel·lícula? Han estat molt variades, segons els grups (grans o petits). Hem vist des de la Barbie o el Rayo McQueen fins als entremaliats Piratas del Caribe, sense oblidar, és clar, les pelis romàntiques...

També hem explicat contes, com els dels tres porquets i les set cabretes, tots estirats en els matalassos del material de psicomotricitat! Comodíssims!

A finals de juliol, alguns de nosaltres vam anar de colònies a Vilamaniscle durant tres dies, a la casa de colònies Tramuntana. Allà vam conèixer a nens i nenes de dos casals de Figueres: el Mª Àngels Anglada i el Sant Pau.

Resumint, durant aquests dos mesos, hem fet una mica de tot i ens ho hem passat molt bé. Hem rigut, hem jugat, hem pintat, hem fet manualitats, ens hem pintat les cares i hem fet nous amics.

Alguns de nosaltres, fins i tot, vam demanar als pares d'allargar la nostra assistència al casal!

Ens ha agradat molt!

Nens i nenes del Casal del Far 2009

IMPRESSIONS D'UNA NOUVEGUDA

Quan els meus pares em van dir que aniríem a viure al Far no sabia com seria, perquè no hi havia anat mai. Quan vaig venir per primer cop vaig veure que era molt diferent de Figueres: no passaven ambulàncies, no hi havia tants cotxes, no hi havia botigues, podies anar amb bicicleta, podies estar a l'aire lliure... s'hi estava molt tranquil.

Des de que estem aquí, no hem parat!!! Hem vist com el Barça guanyava la Champions al Centre Cívic, hem conegut els voltants amb la marxa a peu, hem esperat l'estiu amb la Revetlla de Sant Joan del veïnat, hem anat al casal d'estiu, hem intentat aprendre a ballar sardanes i hem conegut molta gent. A per tot arreu ens hi hem trobat molt bé, ben acollits, amb gent molt agradable i simpàtica i ja esperem les noves activitats.

Per la revetlla de Sant Joan volíem fer un sopar familiar a casa nostra, però vam canviar d'idea i la família va venir a celebrar-ho amb tot el veïnat. Va ser una vetllada molt agradable, divertida i molt ben organitzada.

Aquest estiu ens ho hem passat molt bé, ens estem adaptant força al "canvi"; ara hem de veure com serà l'hivern!! Per cert, qui més ràpid s'ha adaptat ha sigut el nostre gat!

Des del pati de la meua escola de Figueres es veu el poble del Far i des que hi visc, els meus companys ja saben quin poble és.

Raquel Capel i Geli.

Fotos: Alba Bayés

RECORDS... del PLAYBACK

Recordo un bon dia que la meva amiga em va dir... Estan organitzant un playback al poble, i hem de participar-hi!! Jo, que em deixo portar per l'entusiasme col·lectiu, de seguida vaig dir que sí tot i que he de reconèixer que no havia vist mai cap playback i que no sabia ben bé com anava tot plegat.

El dia s'anava aproximant, nosaltres havíem preparat un número. Vàrem assajar 2 ó 3 vegades, la cosa no anava massa bé però, creieu-me, ens ho passàvem d'allò més bé. Ballar... el que es diu ballar no ho fèiem gaire bé, però riure, sí que vàrem riure molt.

Recordo com va arribar el gran dia. La sala estava plena de gom a gom, i la gent del poble es veia molt animada i engrescada. Es va obrir el teló i va aparèixer una presentadora molt original. Era la VICENTETA, la de TRES PICS I REPICÓ. Felicito a la protagonista perquè ho va fer d'allò més bé. Molt ben caracteritzada, amb molt bon accent i una improvització que ens va deixar bocabadats a tots, petits i grans.

Recordo el primer número dedicat als més petits fent el paper de TELETUBBIES participant criatures i mares embarassades. Va ser molt entranyable, va agradar molt perquè va ser molt aplaudit. Els nens i nenes del poble varen fer diferents papers de balls actuals: ELS 25 DE TV3. HILARI DUFF. LAX'N'BUSTO, FUNKYI cada vegada més, el nivell de les actuacions era més bo.

Recordo un públic cada cop més engrescat, picant de mans, i fins i tot corejant algunes de les cançons més conegudes. Hi va haver de tot, des de les AZÚCAR MORENO, la ROSARIO, en JOAQUÍN SABINA, en DEMIS ROUSSOS, LA DÉCADA PRODIGIOSA.....

Recordo com la gent picava de mans, cantava i es posava de peus ballant entusiasmada.

Va arribar el nostre moment, jo portava a sobre 2 til·les i una pastilla de protector gàstric, perquè tenia un mal de panxa que no podia ni moure'm. Estàvem tots molt nerviosos. Però quan vàrem sortir a l'escenari tot va passar molt ràpid i ens vàrem trobar davant d'un públic molt content i animat. Ja havia passat tot. No sé si ho vàrem fer massa bé, però segur que no va estar malament del tot. El que sí us puc dir és que ens ho vam passar molt bé i que realment va ser una experiència molt i molt agradable.

Amb la feina feta i més relaxada vaig poder gaudir de les altres actuacions, que com ja us he dit, cada cop pujaven més el nivell.

Recordo el número del TRICICLE que era una paròdia d'en JÚLIO IGLESIAS. Vam riure molt veient com part de l'ajuntament feia d'una manera impecable el paper dels truanes, va tenir un gran èxit.

Tots, tots els números estaven molt ben caracteritzats, no podia faltar actuacions com GREASE, ABBA, TOMEU PEÑA, MOJINOS... Fins i tot vàrem tenir el luxe de gaudir d'una MARI FÉ DE TRIANA que ho va fer molt bé.

Com a espectadora, agraeixo molt a tots els participants perquè ens varen fer passar una molt bona estona. Com a participant, agraeixo molt a tots els espectadors l'entusiasme i la gran acollida que ens vareu demostrar durant tota la nit. De tot cor, moltes gràcies.

Cèlia Cerveró

FESTA D'ESTIU DEL FAR

A principis del mes de juny es va celebrar la festa petita del poble que es fa coincidir amb l'homenatge a la gent gran durant el diumenge. Hem volgut recuperar algunes imatges que capten alguns dels moments viscuts com ara la tradicional caminada del dissabte al matí pels voltants del poble, el concert que ens va oferir l'Orquestra de Cambra de l'Empordà amb en Joanjo Bosk, l'exposició i conferència a càrrec de la sra. Anna M. García sobre *Els Nens Refugiats* que es va presentar a la sala del Local Social, el dinar de germanor del diumenge, les sardanes sortint de missa o el ball de fi de festa.

Aquest estiu també s'han fet caminades pel poble els dimecres al vespre per tal de fer manteniment i passar una estona ben agradable tot trepitjant el nostre terme.

Les fotos de la bicicletada les hem recuperat de la passada festa d'hivern.

CURSET DE SARDANES

Feia temps que un parell de mares parlàvem de la necessitat d'ensenyar a ballar sardanes als nostres fills. Després d'anar donant tombs a la idea i amb el suport de l'ajuntament i l'ajut de la gent del poble que ja en sabia ballar, el 14 de juliol es va començar un curset obert a tots els veïns del nostre municipi.

Durant tot el mes de juliol el nostre punt de trobada va ser els dimarts de 9 a 10 del vespre a la sala. Tothom i dic tothom, grans i petits amb més o menys traça, tots vàrem aprendre a fer els nostres primers punts de la sardana.

Al mes d'agost ens vàrem animar i a més dels dimarts, els divendres anàvem a la Rambla de Figueres per ballar al so de la cobla.

Ha estat un curset de només vuit hores de classe però molt intens. Ara ja coneixem una mica més la nostra dansa, sabem que té quatre tirades de curts i sis de llargs, que sempre es comença amb peus junts i amb l'esquerre.

Hem après a ballar amb ritme i fins i tot a saltar i a repartir.

Per la meva part ha estat una experiència molt bona i espero que tingui continuïtat.

Vull agrair a tothom que ha fet possible portar a la pràctica aquesta idea. Gràcies a la gent que en sabia i desinteressadament ha ensenyat a la gent que tot just s'iniciava i ara... ja podem dir que en sabem tots.

Sílvia Mayolas

PRIMER TALLER DE MEMÒRIA

Que és un taller de memòria? Doncs mireu, podríem dir que és com un grau més que alimenta la qualitat de vida de les persones grans. Per a mi ha estat el primer i crec que per molts de nosaltres també.

Naturalment no cal dir que el primer dia anàvem una miqueta a l'expectativa...o tal vegada amb unes dosis de curiositat... i més els del segon torn quan vàrem entrar a l'aula, i la monitora va preguntar als del primer grup:

- Què fan aquests senyors aquí? Que vénen a passar la tarda o potser a jugar a cartes...?

Una vegada aclarida la situació, vàrem prendre posició del lloc de "treball" i mans a l'obra... Tots vàrem respirar a fons quan vàrem encertar la resposta correcta de la primera pregunta que ens va fer la srta. Mercè:

- Podríeu dir-me el vostre nom i els dos cognoms...? La cosa es va començar a complicar una miqueta quan més tard haguérem de dir el segon cognom d'en Berto...o encara més difícil... el segon d'en Ramon...

Bé, la qüestió és que la durada de cada sessió va resultar ser molt curta, o així ens ho semblava, i cada setmana esperàvem amb il·lusió i ganes el dia i l'hora del taller de memòria com si fos un "elixir"... Vàrem aprendre a fer mots encreuats, cercar paraules enmig d'una sopa de lletres, a resoldre enigmes, i sobretot a compartir tasques i situacions que crec varen ser un bon estímul i elevaren considerablement la nostra autoestima.

Alternaven les nostres "classes" més teòriques amb els exercicis físics que dirigia la monitora srta. Roser, que va venir 3 ó 4 vegades amb les seves pilotetes de colors per intentar confondre'ns, i amb la corda per fer nusos a la dreta o a l'esquerra... La veritat és que el temps es feia tan curt i i plaent que passava volant. Quan les monitores deien: per avui ja hem acabat, fins la setmana vinent... tots a una sola veu dèiem: jaaa...? A la sortida eren freqüents les rotllanes i grupets fent els comentaris sobre els diferents exercicis, fins i tot alguna vegada se n'improvitzaven espontàniament abans de marxar a casa.

La cirereta que va completar el pastís va ser quan l'últim dia, el nostre alcalde, en nom de l'Ajuntament, ens va convidar a tots a un suculent berenar, molt complet al Centre Cívic. No estava previst ni figurava a cap programa, però va ser molt agradable. A més, ens vàrem reunir els dos grups i es va poder fer un bon intercanvi d'impressions i d'experiències viscudes...

Els que tenim el privilegi de poder viure en un lloc tan singular i a la vegada tan idíl·lic com és El Far d'Empordà, gaudim d'una qualitat de vida francament molt positiva i que és alimentada cada vegada que es produeixen fets com aquests.

Ramon Santaulària

Avui diada de Sta. Maria, la Rosa M. m'ha demanat si podria escriure alguna cosa sobre el taller de memòria. Quan un quan es fa gran perd una mica la memòria. Al taller de memòria hem après que hem de treballar per poder-la conservar. Tant de bo es fes cada any. He trobat molt bé que en un poble tant petit com El Far d'Empordà hagin sortit dos grups. El primer dia vaig pensar que en el nostre grup hi havia molts que anàvem amb bastó i... conxo! Crec que tots junts ens hem sentit molt bé amb les srtes. Mercè i Roser. La veritat és que ens ho hem passat molt bé i hem après coses. A l'Antonio, que em pensava que no li agradaria, li faltava temps per fer els exercicis i intentar trobar les solucions.

Esperem trobar-nos tots altra vegada per repetir l'experiència. La vostra amiga Neus.

Neus Pujol

LA VEREMA A EL FAR

La verema és una de les principals activitats del pagès durant el mes de setembre. El conreu de la vinya, que des de fa molt temps ha estat un dels pilars de l'economia dels països mediterranis, ha constituït al nostre poble una ocupació que s'ha continuat amb la voluntat de les famílies que volíem treure profit al nostre bocí de vinya: Els Bayés, els Carbonell, els "caixes", en Damià, els Trulls, els Valent, els Sala i els Teixidor. La collita del raïm s'ha de fer en un període curt de temps per tal d'aprofitar el moment òptim de maduració dels gotims, per això ens aplegàvem per formar les colles de veremadors i ens ajudàvem els uns als altres treballant cooperativament.

Aquest grup del poble ja fa uns quinze anys decidírem compartir la premsa i el "fluar" perquè això d'aixafar els raïms amb els peus ja només es veia en alguna festa de la verema, en algun poble). Així vam fer la premsa col·lectiva entre tots. El "fluar" és un aparell que consta de dos corrous ajustats que roden empesos, abans per una roda a mà, i ara amb la presa de força del tractor. La nostra premsa la van inventar en Valent i en Sala i el "fluar" el vam anar a comprar a Capmany. Tot plegat va costar cent vint mil pessetes que es van pagar entre els vuit socis a raó de quinze mil pessetes cadascun. Poc a poc els veremadors del grup se n'han anat i vaig pensar que havíem d'explicar-ne alguna cosa de tot això. Ja no en quedem, de tossuts, però jo no ho volia deixar perdre.

El que va plantar la vinya a casa va ser l'avi Amadeu fa uns cinquanta-cinc anys i em sembla que serà la darrera del poble. Aquest any a la vinya érem catorze persones fent verema entre avis, pares, fills, néts, i set amics. La vam enllestir amb un parell d'horetetes. Alguns homes, fent les feines més pesades, com abocar els cistells plens a les portadores i cups i tragar-les fins al remolc. D'altres i les dones collint amb el falcó, falceta o veremall i sinó amb el que portaven (les eines del pagès també van desaparèixer ara). A la tarda tots feinejant i fent-la petar i després la gran berenada. Era bonic de veure.

Després a casa, els més valents, buidant les semals, premsant el most i portant el vi a les botes. Una vegada el "most" (suc del raïm) és a dins les bótes es produeix la fermentació que el convertirà en vi. Passats uns quinze dies es tapa hermèticament i es pot beure al cap d'uns dos mesos.

pel cap em passaren un munt de records d'anys i anys passats retrobant-nos en aquestes diades:

Abans les colles de veremadors cantaven mentre treballaven i en el trajecte d'anar i tornar de la vinya a peu o amb carro. Les cançons eren picants i atrevides i ajudaven a enllestir la feina perquè les jornades eren llargues. El toc de campana desvetllava el veremadors molt aviat i no deixaven la feina fins la fosca. Es feien menjades i a moltes pagesies es criava bestiar per aquesta festa.

Antigament també es trepitjava el raïm amb els peus nus, perquè el vi agafés el tuf i la força del veremador i sortís més fort i aromàtic. Hi havia, però, qui creia que el contacte amb els peus perjudicava el vi i que calia trepitjar-lo amb espardenyes. A la pràctica, cadascú ho feia com volia. Amb allò en què tothom estava d'acord era que els raïms no podien trepitjar-los les dones, ja que el most es "trencava" i el vi sortia dessaborit i insuls.

Però sobretot em venia al cap aquest retrobar-nos tots, aquest ajudar-nos i col·laborar els uns amb els altres, aquest esperit del poble que encara es resisteix a agafar els aires de la gran vila, on ningú es preocupa de ningú, on ni es coneixen els veïns, on la gent resta insensible davant les penúries dels altres,...

Llavors penso que encara és massa d'hora per plegar i cada any dic: "És el darrer" però en recordar-me de la verema em torna a venir aquell "cuquet sentimental i nostàlgic" que m'impulsa a tornar-me a decidir. I que per molts anys pugui durar!

Ja el món clàssic dedicava els rituals del període de la verema i de l'elaboració del vi, a Doinís -Bacus i se celebraven importants festes en el seu honor. Al segle XXI, quan els pagesos s'ofeguen davant les pressions rebudes des de tots els àmbits, a mi, a en Jaume, m'ha agradat dedicar unes paraules, en aquesta "nostra revista", per homenatjar aquesta tasca tan memorable que al Far ja se'n va en orris.

Jaume Teixidor i Soler i Teresa Teixidor
En memòria a l'última vinya.

LES LLÀGRIMES DE SANT LLORENÇ DES DEL FAR DE L'EMPORDÀ

Aquest estiu m'ha agradat molt contemplar la pluja d'estels.

La pluja d'estels, que és el mateix que la pluja de les Perseides, és una pluja de meteors provocada per la cua que un cometa deixa al seu pas. Es diuen Perseides perquè el seu origen és a la constel·lació de Perseu, a tocar la de Cassiopea.

Aquest cometa, dona la volta al sol cada 135 anys, però cada any la Terra travessa la seva cua; en fer-ho, les partícules de pols i sorra travessen l'atmosfera terrestre a tanta velocitat, que les minúscules partícules del cometa -de les quals la majoria no són més grans que un gra de sorra- formen boniques i impressionants traces de llum.

La pluja de les Perseides es pot veure cada any, i és pels voltants de la festa de Sant Llorenç (10 d'agost) quan podem contemplar la seva màxima activitat. Com que les Perseides apareixien sempre la nit que es recordava a Sant Llorenç, se les associa a les llàgrimes que va plorar el sant quan va ser cremat. És per això que també s'anomenen "les llàgrimes de sant Llorenç".

Quan ens vam assabentar del dia de la pluja d'estrelles, amb un grup de veïns vam agafar el cotxe i vam anar a un camp fosc del nostre poble per poder contemplar bé aquest fenomen únic a l'any. Va ser molt bonic. Hi havia estels petits i ràpids, molt ràpids i d'altres que eren grans i duraven alguns segons. Va ser una nit amb el cel molt il·luminat. Em va agradar molt.

Aina Arbusà Roca

LA REPRESSIÓ DEL 1939

L'experiència d'una guerra és una de les vivències més traumàtiques que pot patir qualsevol persona, i la simple supervivència, tant al front com lluny d'aquest, és l'objectiu de cada dia però, acabat el conflicte bèl·lic, s'imposa un nou ordre social on els triomfadors sempre porten les regnes del poder. La guerra comporta històries tràgiques i terribles injustícies que es mantenen bastant desconegudes i sense explicació, com en el cas de la Guerra Civil de 1936-39 i la posterior repressió. La gent que patí les conseqüències del conflicte, soldats voluntaris i forçats, dones i nens, jornalers i propietaris, tots disposen d'una història de por, de mort, de violència, però a la vegada combinada amb ideals, amb supervivència i esperança. Són, en definitiva, històries d'uns anys posteriors de reconstrucció d'una nova situació política marcada per la venjança dels guanyadors.

La població del Far d'Empordà patí els efectes de la guerra entre la seva població amb algunes baixes que tot seguit relacionarem. D'entrada, podem apuntar com l'Alt Empordà, segons els estudis del dr. Solé Sabaté, conegué una repressió global inferior a la mitjana catalana, atesa la seva situació geogràfica que facilita la fugida davant del perill. El Far d'Empordà sumà sortosament només una persona afusellada, que representà el 0'3% de la població total respecte a l'any 1936 que era de 372 veïns (el cas més extrem és el de Boadella d'Empordà que va patir la desaparició gairebé de tota la població mitjana adulta republicana amb un total de 9 afusellats a més d'altres pèrdues humanes al camp de batalla). Les morts no només foren les de la repressió a partir del febrer del 1939, sinó que alguns soldats combatents mobilitzats per l'exèrcit republicà moriren al front o desapareixeren; aquests van ser els casos de tretze nois del Far: Josep Clos Serra, Jaume Coll Sala, Emili Dorca, Jaume Farreró Augué, Josep Granés Ferrer, Pere i Salvador Heras Roset, Jaume Llorens Monjo, Jaume i Josep Pagès Figueras, Joan Reixach Recasens, Joan Sala Carbonell i Genís Subirós Parés.

A partir de febrer de 1939, des de les instàncies de l'Estat franquista, es van començar a aplicar unes mesures repressives que amb la posada en pràctica d'articulats legals acabats de promulgar com la Ley de Responsabilidades Políticas i la Ley de Represión de la Masonería y el Comunismo. Tot plegat va significar l'endegament de nombroses accions depuradores sobre part de la població gironina, amb el vistiplau d'una densa xarxa repressiva de col·laboradors on es va promoure la denúncia i la delació. Aparegueren els Tribunals de Responsabilitats Polítiques per represaliar i jutjar les persones d'esquerres dirigents implicats en la política durant els anys de la guerra, però també es van fer servir per a tota la població sospitosa ideològicament. Aplicava sancions econòmiques

i confiscacions de patrimonis a les persones jutjades i condemnades. La fase d'instrucció dels expedients de responsabilitats polítiques significava la investigació exhaustiva dels antecedents polítics, ideològics i, fins i tot, morals de cada persona i la seva família i entorn social. Hi havia tota una xarxa de deladors i informants més o menys voluntaris que fan que aquesta segueixi el que podríem dir el discurs del guanyador.

Només el veí del Far d'Empordà, Joan Padrosa Ribas, natural de Pau i d'ofici pagès, fou jutjat el 1943 pel Tribunal de Responsabilitats Polítiques, en un consell de guerra que el sentencià a una pena de trenta anys de reclusió, i que l'acusà de tenir una ideologia separatista i ser afiliat a ERC i UGT, a més d'haver format part del grup que durant la guerra va detenir el capellà de Pedret.

La repressió impartida pel nou règim no tardà en arribar El 1939 cinc persones del Far, tots homes, ingressaren a la presó de Figueres per "auxili a la rebel·lió militar" o algun sumaríssim d'urgència com fou el cas de Pere Rovira Fort de 33 anys d'edat. Pitjor sort tingué Joaquim Ferreró Vila que ingressà el març del 1939 al Centre Penitenciari de Girona per ser executat l'11 de maig del mateix any mitjançant l'aplicació d'un procediment judicial militar "sumaríssim d'urgència" que s'aplicaren acabada la guerra de manera generalitzada on intervenien només militars tant al tribunal, el fiscal, com els defensors que no solien tenir cap preparació en dret; es feien en un curt període de temps sense possibilitat de practicar proves, a més sovint en un mateix procediment eren jutjades diferents persones que no tenien cap relació entre ella. El darrer consell de guerra a l'estat va tenir lloc al setembre del 1975 contra militants d'ETA i FRAP.

Deixant de banda les persones i les famílies senceres desplaçades o que marxaren fora de l'estat camí d'un exili que durà anys, com tots aquells que patiren els Batallons de Treballadors forçats, com les depuracions dels empleats públics, ras i curt només hem fet una mirada superficial al que representà un conflicte bèl·lic que durà tres anys, però que les repercussions van més enllà de l'acabament oficial. La misèria econòmica amb el racionament i l'estraperlo, combinat amb la por i la dura vida diària, encara resta en la ment de tots aquells que ho visqueren. Les guerres, i en especial les civils, deixen seqüeles materials i mentals que perduren molts anys després. Cal condemnar fermament i amb convicció les dictadures, tot fent un exercici de maduresa i salut democràtiques. Els drets humans i les llibertats democràtiques són irrenunciables i intocables en tota societat civilitzada.

Erika Serna Coba
Arxiu Comarcal de l'Alt Empordà

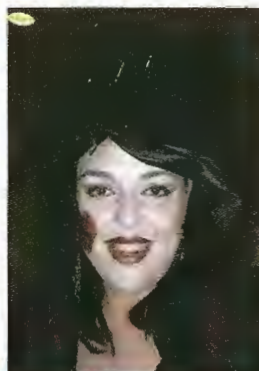

Carnaval 2009 en imatges

La Tina, la Reina del carnaval i altres premiats

UN MATRIMONI EXEMPLAR: LA CÈLIA I EN FRANCISCO DE CAN MARÍ

El dia 27 d'abril de l'any 1946, coincidint amb la festivitat de Nostra Senyora de Montserrat, la Cèlia Brugués de can Marí i en Francisco Güibas de cal Ferrer de Pontós es casaven a l'església de Sant Martí del Far. Des de llavors, han passat més de seixanta-tres anys i els temps han canviat molt, però el matrimoni de la Cèlia i en Francisco és avui per avui un dels més longeus i consolidats del nostre poble.

En Francisco Güibas Pastoret va néixer l'11 de setembre de l'any 1921 a Pontós. A casa seva feien de ferrers i treballaven la terra com la majoria de gent de l'època. En Xico, com el solien anomenar a casa, era el quart fill d'una família nombrosa, formada pels seus altres quatre germans: en Miquel, la Carme, en Robert i el més petit, en Jaume.

La Cèlia Brugués Casanovas havia nascut el 21 d'agost de l'any 1926 a can Marí del Far. Va ser la única filla que varen tenir el matrimoni format per la Montserrat i en Vicenç. L'avi de la Cèlia havia comprat la casa feia anys i tot i que va tenir onze fills i en Vicenç no havia de ser-ne l'hereu, l'alta mortalitat infantil de l'època va fer que finalment ell es quedés a la casa pairal. Quan la Cèlia tenia tot just 14 anys, el seu pare va morir de càncer amb tan sols 44 anys. Feia poc havia acabat la guerra i eren temps difícils per tots. La seva encara jove vídua mai més es va tornar a casar i a can Marí varen quedar la Montserrat, la Cèlia i una tieta soltera. Durant anys varen haver de treballar de valent per tirar endavant. Fer de pagès era una feina dura i més, si tenim en compte que a can Marí només hi havien quedat les dones. Plantar i arrencar cebes, tenir cura dels animals, anar a collir olives, anar a l'hort del rentador... La Cèlia compaginava com podia la feina de casa amb la de l'escola. Anava a l'escola del Far amb la srta. Isabel i més tard a Figueres a classes particulars per acabar de completar el seu ensenyament i a costura amb la modista. Degut a la proximitat amb Figueres sempre es desplaçava amb bicicleta com la majoria dels veïns.

Els anys de joventut ben aviat varen arribar i un any, per la festa de Siurana, en Francisco va demanar per ballar a la Cèlia. Ell tenia 22 anys i ella 17. D'aquell primer encontre en varen venir d'altres i les ballades dels diumenges al Casino de Figueres es varen fer habituals entre ells. La Cèlia anava amb la colla del jovent del Far. Quan arribaven a l'alçada del pont del Manol es canviaven les espadenyes per les sabates de mudar i ...apa! cap al ball. El festeig va durar més de dos anys. El dia del casament la Cèlia tenia 19 anys i en Francisco 24. Varen anar de viatge de nuvis amb tren fins a Barcelona. I mai més hem tornat a viatjar! –apunta la Cèlia–. Sí, sí, com ho sents, mai més hem tornat a fer un viatge –afegeix–.

Una vegada casats, el Francisco i la Cèlia varen agafar el timó de la casa. Varen posar alguns porcs de cria. Engreixaven els godalls i els venien més tard. Tenien tota mena d'aviram: ànecs, gallines, oques... i també conills i algunes vaques per arrodonir la migrada economia familiar. Quan era

el temps, collien les olives per fer-ne l'oli que gastaven durant l'any. Al principi el portaven al trull de can Valent i més tard cap a Vilamalla on premsaven les olives. L'hort els proveïa de tota la verdura que havien de menester.

La vida transcorria centrada al voltant del calendari feiner només trencat per les festes majors, els esdeveniments familiars quan naixia o moria algú i la feina del dia a dia. El dia festiu de la setmana era sens dubte el dijous que anaven a mercat a Figueres. Llavors apareïen el carro amb el cavall i cap a Figueres a proveir per la setmana!

Per les festes majors que se celebraven per St. Martí i quinze dies després per Sta. Caterina, estrenaven els únics vestits nous de l'any. Es convidava als parents més propers i es paraven les taules amb les millors estovalles i vaixelles que es guardaven a l'armari durant tot l'any. El menú no solia variar gaire d'un any per l'altre: l'arròs de primer i el rostit de segon.

L'any 1947 va néixer en Robert i l'any següent en Vicenç. Tots dos varen acabar el comerç –apunta la Cèlia–. Llavors no s'estudiava com ara i tenir el comerç ja era tenir quelcom.

-Mare de Déu, quin tip de treballar que ens vàrem fer! Treballàvem com desgraciats! Tot era poc per guanyar un sou – diu la Cèlia–. Però ens n'hem sortit i això és el que compta. Ara els temps han canviat molt. Massa i tot diria jo! Ara no podríem pas viure amb el que teníem abans. Abans amb poc passaves però ara.... ja és una altra cosa.

Avui tant la Cèlia com en Francisco estan molt delicats de salut. La Cèlia fa diàlisi cada dos dies a Figueres. La mort del seu fill gran aquest any ha estat un cop massa dur per poder-lo pair. Malgrat tot encara tenen l'alegria dels seus néts i besnéts que sovint els visiten.

Rosa M. Moret

“ELS MOLLS”

Cultura i Natura - El Far d'Empordà.

Qui som? Què fem?

Som un grup de gent del poble i amics diversos que sortim a caminar, així de senzill! El nom no l'hem triat a l'atzar, és la pròpia natura que ens l'ha concedit doncs, les dues primeres sortides que hem fet de naturals ho han estat molt i de culturals també, però, de mullades encara més! Hem arreplegat pluja i més pluja i això ens ha donat la visió clara de com ens havíem de dir:

ELS MOLLS.

La gent que formem part d'aquest grup podem ser tots, només cal que t'agradi caminar i que tinguis interès pel que ens envolta i que el sofà i la tele et facin molta mandra i et provoquin un desig inevitable de sortir a conèixer petits talls del nostre país.

Per aconseguir que la gent es mogui hi ha un grup que pensa el que pot agradar, el que pot ser assequible a més o menys gent i que marca les pautes de les sortides. En Ferran Sagué el títol honorífic d'"El Presi", la Rosa M. Moret és "La Secre", en Joan Jofre "El Tècnic", la Fina Company "La Guia" i l'Esther Jofre "La Becària". El boca-orella és el nostre mitjà de comunicació, o sigui que si escoltes que hi ha sortida i vols venir:

-pregunta a qui parla i apunta't-hi. La programació de la sortida es penja al taulell d'anuncis del centre social. Per fer-vos denteta i animar-vos a venir us fem un resum de les sortides ja realitzades:

Ruta de l'exili: divendres 10 d'abril de 2009.

Aquest itinerari va transcórrer pels llocs més emblemàtics i pels principals escenaris que van ser testimonis de l'Exili del 1939.

El recorregut va ser La Vajol - Can Barris - Coll de Lli - Les Illes (Catalunya Nord) - Coll de la Manrella - Monument a Lluís Companys - La Vajol.

Distància: 12 km. **Durada:** 2:30 hores

Puig Neulós: 31 de maig de 2009.

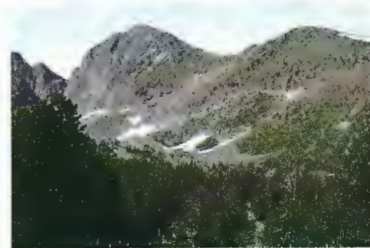
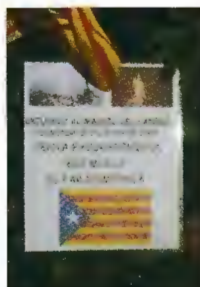
El Puig Neulós és el cim més alt de la serra de l'Albera, enclavat ja en territori de la Catalunya Nord ens ofereix un ampli espectacle sobre la plana Empordanesa i la plana del Rosselló, amb la Mediterrània com a fons. **Alt:** 1257 m. **Durada:** 3 hores.

Canigó: 21 de juny de 2009.

Refugi de Cortalets i Cim del Canigó (el Rosselló) Alt: 2784m

La nit de Sant Joan, a la foguera que es fa a la Pica del Canigó s'hi crema la llenya que, el diumenge anterior, s'hi ha portat de totes les contrades del país. Enguany El Far d'Empordà també hi va ser present a aquesta pujada dels feixos de llenya i a l'aplec que s'hi celebra.

Bastiments 2.881m - Gra de Fajol 2708m. Dissabte 25 de juliol de 2009. Vallter. 100 anys de la construcció del refugi d'Ulldeter.

Una jornada d'excursions i actes al voltant del Refugi d'Ulldeter, va servir com a acte central de commemoració del centenari d'aquest punt de referència del muntanyisme català. Nosaltres teníem un guia particular, en Patllari i hi vàrem anar pel nostre compte. Vam haver d'esforçar-nos però va valdre molt la pena!

Via Romana de Capsacosta: Diumenge 21 de setembre

Punt de partida: Sant Pau de Segúries

Mapes i guies: Itineraris pedestres.

Mancomunitat de la vall de Camprodon

Horari: 2h 20min

Desnivell: 353m

Dificultat: Fàcil

Excursió molt recomanable per a totes les edats tant pel seu interès cultural com per la preciositat del paisatge que es trepitja. Tota aquesta bona colla es va animar a aixecar-se aviat. El dia va ser esplèndid i vam acabar a Besalú prenent un refrigeri a la plaça de l'Església.

Diumenge complet!

LOLA PIARNAU

BOTIGUERA DE L'HOSTAL NOU.

“Si tornés a començar voldria tornar a ser botiguera, perquè el tracte amb la gent és el que més m'agrada”.

Lola Piarnau Barbosa ha passat molts anys de la seva vida sent la botiguera del Far d'Empordà i en fa una valoració molt bona.

Tranquil·la i relaxada la Lola, acompanyada de la seva germana Cecília, ens rep a la botiga on ha viscut i treballat molts anys.

Ara està jubilada i viu en un pis a Figueres però, de tant en tant, ve a la casa per conservar-la. Fa quasi una vintena d'anys que varen tancar la botiga i encara està en bon estat de conservació. Les pipes, els tigretons,... que anava a compra-hi quan era petita ja no hi són, però sí els prestatges, les balances, el mostrador, les taules del bar, la cafetera...

• Quins motius van portar-vos fins el nostre poble?

El meu marit, en Pitu, i jo vàrem venir l'any 1950. Feia un any que ens havíem casat.

En Pitu feia de paleta, però tenia l'esquena molt malament. Tenia la columna desviada i els ossos de l'esquena li feien molt mal. No li anava bé fer la feina de paleta i ens varen proposar portar aquesta botiga. Els llogaters que hi havia en aquell moment, l'Enric i la Fina, em varen ensenyar a tallar carn, i vàrem decidir llogar la botiga.

• Quin any vareu fer-vos càrrec de la botiga?

Vàrem obrir la botiga per Sant Martí de l'any 1950. Els primers anys hi erem de lloguer i després la vàrem comprar a Jaume Vilanova (en Llagosta de Camprodon), que era el que havia posat primer la botiga.

Anteriorment, en Jaume Vilanova l'havia llogat a en Cinto (un mecànic de can Mijar) i la seva dona Lola, però la van tenir poc temps. Més tard la varen llogar a l'Enric i a la Fina que quan varen marxar a França ens la varen traspassar a nosaltres.

• **Us hi trobàveu còmodes al poble?**

Sí, quan feia un temps que estàvem instal·lats al poble, en Balló ens va proposar portar una carnisseria a Roses i en Pitu no va voler marxar. Anys més tard vàrem comprar el paller i la casa d'en Pau per engrandir la vivenda. Llavors vàrem separar el cafè de la botiga.

• **Has fet molts anys de botiguera, t'agradava aquesta feina, per què?**

(ràpidament contesta la Cecília: és la feina de la seva vida, li apassionava)

És cert m'agradava molt fer aquesta feina, ja que m'agrada el tracte amb les persones i parlar amb la gent del poble.

Totes les feines a la botiga m'agradaven, però sobre tot estar de cara al públic.

Jo, quan em vaig jubilar no volia tancar la botiga, volia continuar treballant, va ser en Pitu qui va decidir tancar.

• **Abans d'obrir la botiga, havies fet alguna altra feina?**

Abans de casar-me havia cosit a Vilacolum, el poble on vaig néixer

• **Sense deixar de banda que una botiga és un negoci, també un servei al poble.**

Quantes hores treballàveu?

Treballàvem moltes hores. Hi havia gent que a les 6 del matí ja ens venia a picar la porta (de vegades només per una capsa de cerilles) i d'altres a les tantes de la nit, també picaven la porta, per demanar el que necessitaven. Penseu que els del cafè de vegades marxaven a les 12 de la nit.

La botiga no tenia un horari fixa, depenia de la llum del sol. Si el dia era més llarg, la gent corria més temps pel carrer i la botiga estava més hores oberta. Si feia fred i era fosc la gent es recollia més aviat a casa, i la botiga la tancàvem més aviat.

Per tant, la botiga estava molt poques hores tancada.

• **Seguint amb el tema, treballaven els caps de setmana? Quin dia feien festa?**

No tancàvem cap dia, ni els diumenges. Només els últims anys vàrem tancar els diumenges.

• **El poble no tenia gaires habitants, Qui eren els seus clients?**

A la botiga hi venia a comprar gent del poble i també dels masos, però el "bum de la botiga" va ser amb l'arribada d'immigrants del sud. Alguns es van establir al poble, però molts quan estaven una mica situats marxaven a Figueres i en venien uns altres. Llavors teníem molta feina.

Durant aquests anys, la meva Germana Cecília va venir a treballar a la botiga i a viure al poble amb la seva família.

En general, la clientela era bona gent.

• **Si haguessis estat una clienta de la botiga, què hauria anat a comprar?**

Tot el que m'hagués fet falta.

• **Com us repartíeu la feina de la botiga?**

En Pitu feia la feina de "dins" i jo la del taulell i el temps que va ser-hi la Cèlia m'ajudava a pesar, despatxar. Però jo sempre era al taulell.

Cada dia matàvem, en Pitu anava a buscar els animals (xais, ànecs, oques, conills i porcs) els matava i entre tots dos els tallàvem. Un temps vàrem matar porc i fèiem les botifarres amb la meva mare, la Cèlia i l'Herminia de Can Serra.

Una temporada van fer pa. Va durar poc perquè no teníem més hores.

També fèiem seguir la terra. Teníem terra amb pomeres.

En el bar fèiem tapes i les servíem entre tots, però l'encarregada de fer fora els que havien begut sempre era jo, tenia paciència i no m'enfadava.

• **Quins eren els articles que veníeu?**

Veníem de tot, al principi les coses anaven amb sacs i les servíem a granel (la brillantina, la colònia, l'oli, el vinagre, la sal,...) i també menjar per als animals (segon, blat de moro,...).

Teníem carn, tabac, dolços, tota mena d'articles. Més tard algun congelat. Últimament compràvem el gènere al Gros Mercat, a can Peremiquel, can Paradís...

Quan es va posar el telèfon també teníem el telèfon públic.

• **Com ho feia la gent per pagar? No s'utilitzava pas la targeta de crèdit...**

Regularment, la gent del país pagava al comptat, però la gent que havia vingut de fora apuntaven a la llibreta el que s'emportaven i el dissabte quan cobraven venien a pagar-ho.

• **Hi havia seguretat. Li van entrar a robar alguna vegada?**

Sí que hi havia seguretat, no ens havien entrat a robar mai, la Guàrdia Civil vigilava perquè fos així.

• **Hi havia alguna altra botiga al poble?**

Hi havia l'hostal vell. Els hostalers eren la Lola i en Ramon, els pares d'en Pere Oliva, a qui vàrem comprar el traspàs, i la casa a la Josefina Mainé que n'era la propietària.

Anys més tard hi havia la botiga de dalt, can Lluís, però va estar oberta poc temps.

• **I pel que fa al bar, era un punt de trobada per la gent del poble?**

Al principi la clientela eren sobretot homes que venien a jugar a cartes i a passar l'estona. Després, quan vàrem ampliar-lo, hi venien homes, dones i nens. Era un lloc per passar l'estona. Quan hi havia més gent eren els dissabtes i diumenges i també els vespres quan plegaven de treballar.

• **Ja per últim. Quin any la varen tancar?**

Vàrem tancar la botiga l'any 1990 ó 1991 quan em vaig jubilar.

Entrevistada per:

Ferrés - Sirvent

Setembre 2009

LA BONA SORT

CLAUS PER A LA PROSPERITAT

Fa poc temps, em va caure a les mans per casualitat un llibre que em va fer pensar i reflexionar molt. El títol d'aquest llibre és *"La Bona Sort"* i està escrit per dos autors: Àlex Rovira Celma i Fernando Trias de Bes. Els dos són llicenciats en Ciències Empresarials i directors de la consultoria d'innovació i de recerca Salvetti & Llobart, entre els clients de la qual es troben les més rellevants companyies multinacionals i ONG d'Europa i els Estats Units.

El llibre comença amb el retrobament de dos vells amics després de molts anys sense veure's. Parlen de com han viscut aquests darrers anys i comproven que la seva vida ha sigut molt diferent. Un, creu que ha tingut "sort" i l'altre creu que ha tingut "bona sort". I, és així quan mitjançant un vell i fantàstic conte, *"La llegenda del Trèvol Màgic"*, ens expliquen la diferència que hi ha, i ens van descobrint totes les regles necessàries per obtenir "Bona sort".

Entre aquestes regles hi trobem: **"La Bona Sort"** se la fa un mateix i és per això que dura sempre. Cal anar a cercar-la. Convé preparar i crear noves circumstàncies. No es ven. No s'ha d'abandonar mai. Cal confiar-hi, l'oportunitat sempre hi és. En resum, crear "Bona Sort" només consisteix en crear circumstàncies i "La Bona Sort" només depèn d'un mateix. O sigui, que si hom s'ho proposa la pot aconseguir.

En l'última part del llibre hi ha unes quantes reflexions i comentaris de personatges coneguts que hi estan d'acord, com aquestes:

"El noranta per cent de l'èxit consisteix senzillament a insistir."

Woody Allen

"La sort és el pretext dels fracassats."

Pablo Neruda

"Existeix una porta per la qual pot entrar la Bona Sort, però la clau la tens tu."

Proverbi japonès

"Un optimista veu l'oportunitat en qualsevol calamitat; un pessimista veu una calamitat en qualsevol oportunitat."

Winston Churchill

Crec que llegir aquest llibre en moments de crisi tan dolents com els que estem passant, ens pot ajudar a aixecar la moral i a fer una mica més cada dia.

Si ens quedem quietes a casa sense fer res, no ens arribarà mai la "Bona Sort".

Concepció Saballs

EL FAR D'EMPORDÀ AL FACEBOOCK

Segons la Wikipedia, Facebook és un lloc web de xarxes socials, basat en l'intercanvi de fotografies i vídeos, entre usuaris registrats. El web es va crear originalment per als estudiants universitaris dels Estats Units, inicialment per a Harvard. Actualment està obert a qualsevol persona que disposi d'adreça de correu electrònic. Els usuaris es poden organitzar per grups i unir-se a xarxes concretes en relació a la seva situació acadèmica o zona geogràfica. Facebook va ser llançat el 4 de febrer de 2004 i el febrer del 2007 va arribar a ser el web d'aquestes característiques amb més usuaris registrats de tot el món, superant la xifra de 30 milions. Després d'haver assolit l'èxit als Estats Units, actualment comença a entrar amb força a Europa.

Ofereix diferents serveis:

- **Amics:** és una forma de localitzar amics amb qui has perdut el contacte o amb qui vols intercanviar fotos, missatges...
- **Grups i pàgines:** es tracta de reunir persones amb interessos comuns.
- **Mur:** és un espai de cada perfil d'usuari que permet que els amics et puguin escriure missatges que l'usuari pot llegir.
- **Fotos**
- **Regals:** són icones amb missatges.
- **Jocs**

Facebook té més de 250 milions d'usuaris actius a tot el món.

Ha rebut, però, tot tipus de crítiques, sobretot pel que afecta als menors d'edats, als seus efectes psicològics i a les polítiques de privacitat que té. En el moment en què et dones d'alta, cedeixes la propietat exclusiva i perpètua de tota la informació i imatges que afegeixis. Si et vols donar de baixa, el procés és molt llarg ja que Facebook manté el teu compte actiu per si et vols reactivar més endavant i manté còpies de la informació de forma indefinida, tot i que diu que mai la farà servir fora del servei del Facebook.

Ajuntament del
Far d'Empordà

Com tot, té els seus aspectes positius i negatius. En particular penso que cal ser conscient de la informació que hi fas constar, del tipus de vídeos i fotos que pen-

ges al teu perfil i que cal no abusar-ne. Però té coses molt bones que a mi m'han servit, i molt. Després de més de 16 anys de no veure a molts dels companys amb qui vaig estudiar tota l'educació primària en una escola de Vilassar de Mar, vam aconseguir a finals de maig i gràcies als contactes del Facebook, posar-nos d'acord i organitzar un dinar on hi érem 20 d'un total de 30. Va ser un dia molt feliç i sense el facebook potser no haguéssim pogut fer-ho mai. Després d'un temps de fer servir aquesta xarxa i veure que s'anaven creant grups ben diversos, vaig decidir crear el grup de "El Far d'Empordà al Facebook". Hi vaig penjant les activitats que es van fer des del Far Actiu, l'Ajuntament... també fotos, pàgines web relacionades amb el poble o gent del poble...

Està obert a tots i us animo a que us hi apunteu, hi dieu la vostra i compartiu també fotos i informació d'allò que fem al poble i que ens afecta a tots!!! De moment hem comentat sobre el nou local social, la festa major, la "Poesia a la fresca"...

Sara Bayés Quer

SERÀ UN SOMNI...?

Si seguim els costums de cada època ara toca fer salut. És costum fer esport "urbà", agafar la bici a les ciutats, caminar, amb família, grups o sols i desconnectar del treball diari, i per això tots els nostres ajuntaments ens ajuden amb les construccions dels carrils bicis, tan ben senyalitzats i construïts (la majoria). A Figueres estan construint un carril d'aquests per poder fer la volta a la ciutat. La veritat és que us ho recomano, el petit problema és que aquestes obres no són gaire ben vistes pels conductors afectats per les obres, ja que per tenir aquests carrils, la calçada es veu notòriament més estreta. Però això és un altre tema, que ara no voldria tractar massa. Bé, la qüestió és quan ja estàs cansat de donar voltes a la ciutat i decideixes anar a peu o amb bici, per exemple (i tret a l'atzar) fins al magnífic poble del Far d'Empordà!! Ai!! Ara comencen els problemes. Comences a caminar sobre vorera, i per la nostra esquerra (sempre i quan vagis caminant) fins al magnífic pont que passa per sobre del Manol (ens podem parar a contemplar els ànecs que hi ha quan passa aigua, i a primera hora del matí una parella de cigonyes que volaven ben tranquil·les). En aquest punt s'acaba la vorera, la línia final de carril o qualsevol lloc on puguis caminar tenint un mínim d'espai. Directament ocupes la calçada resant perquè tots els cotxes que vinguin cap a tu et vegin, i, masses vegades, fent un salt al marge per salvar la vida. I jo em pregunto: Tan costaria, ja no demano un carril bici, però si dos pams més de carretera perquè la gent pugui venir passejant per admirar el nostre magnífic poble?? Perquè sé perfectament que no sóc l'única que vaig caminant cada dia fins a Figueres!!

Anna Bardera Batlle

VETLLADA POÈTICA

Per quart any consecutiu aquest passat mes d'agost, l'església de St. Martí del Far va ser el lloc per acollir la nit de la poesia. Enguany va ser un acte en record del desè aniversari de la mort de la poetessa M. Àngels Anglada.

L'Esther Renart va ser l'encarregada de presentar la figura d'Anglada a través d'una acurada biografia que va posar en situació als oients que omplien l'església a vessar.

Durant la nit de la Poesia a la Fresca es varen poder sentir els versos d'Anglada en boca d'un bon grup de veïns i veïnes que una vegada a l'any es converteixen en recitadors de les més variades obres. Aquesta vegada però, cal destacar la participació de dues de les tres filles de la poetessa homenatjada que ens varen voler acompanyar en aquest petit però merescut record a la M. Àngels: la Rosa i la Mariona que una vegada acabada la vetllada varen obsequiar a tots els recitadors amb una obra de la seva mare.

I no només es varen poder escoltar els versos d'Anglada, també hi va haver gent que va triar altres poesies que varen donar un toc variat per l'ocasió.

Un dels moments més aplaudits de la nit va ser, sens dubte, quan part dels nens i nenes de l'escola varen recitar Les veus misterioses, uns poemes que formen part d'una cantata infantil que M. Àngels Anglada va escriure en motiu del 25è aniversari del Cor Cabirol de Vic o en la cançó de comiat de l'acte interpretada a veus pels mateixos nens i nenes. L'acompanyament musical sempre escaient per l'acte, interpretat per la Maria Company i l'Andreu varen donar un to més emotiu a tot plegat. I ja per acabar l'ajuntament va obsequiar a les filles d'Anglada per la seva presència amb uns bonics rams de flors silvestres. La nit, com no podia ser d'una altra manera, va acabar amb un refrigeri en el marc incomparable del lateral de l'església i les animades corrandes d'en Tomas Fletxa.

Podem dir que cada any el públic és més nombrós i aquest acte està completament consolidat al nostre poble.

Ja ho veieu: una nit qualsevol d'estiu es pot convertir en una agradable vetllada de poesia.

Gràcies a tota la gent que ho fa possible any rere any!

M. Àngels Anglada (Vic 1930- Figueres 1999)

Dibuixos d'Edu Sánchez

ALBA BAYÉS

La JCE és un concurs artístic en el qual participen 90 artistes de 9 països d'Europa entre els quals hi ha Espanya. L'Alba Bayés va ser una de les seleccionades per representar Espanya per l'edició que va inaugurar-se el passat divendres 25 de setembre a Montrouge, al costat de París. El projecte de l'Alba, titulat *Motu Propio*, serà exposat en diferents ciutats europees fins al Juliol de 2011. Concretament passarà per Klaipeda (Lituània), Bratislava (Eslovàquia), Pecs (Hongria), Salzburg (Àustria), Gènova (Itàlia), L'Hospitalet de Llobregat (Espanya) i Amarante (Portugal).

19 fotografies formen part de *Motu Propio*. Són 19 fotografies que l'Alba va fer durant l'estiu de 2008 mentre va viure i treballar com a fotògrafa a la ciutat d'Amiens, a la regió de la Somme, al nord de França. A totes les fotografies del projecte la protagonista és ella, ja que va voler treballar l'autoretrat. Durant un mes es va fer una foto cada dia a la mateixa hora. Volia que a les imatges es poguessin percebre les emocions i els sentiments. És per això que a les fotos només es veu la cara, sense res, ni tan sols cabell. A les fotografies no hi ha res més que el que sentia... Vivia lluny de la família, dels amics, de la parella..., en un país diferent al seu..., amb una cultura i un ritme de vida distant ... amb un clima que és l'antítesi del Mediterrani... plujós i fresc durant l'estiu... Tot això que l'Alba va sentir durant aquesta estada a França es pot percebre en aquestes fotografies.

A la inauguració de la Biennal vam acompanyar-la un grup de gent que ens l'estimem molt, la seva família, entre d'altres amics i coneguts com l'Anna Bardera. Tots estem orgullosos d'ella i vam voler acompanyar-la en un moment tan especial. Esperem que la vida la somrigui li que aquest bon començament professional tingui continuïtat i pugui rebre més premis, i evidentment, que nosaltres puguem ser-hi per acompanyar-la. Ens ha encantat ser amb ella a París.

Cristina Bayés
Octubre 2009

EL REGATEIG A LA XINA

A totes les cultures, i en la nostra també, l'activitat de comprar i vendre és una via bàsica de relació social, que depassa l'objectiu estrictament comercial. A les nostres comarques, el dia de mercat setmanal al cap de comarca –tot i que ha perdut molt de pes– encara és una ocasió immillorable per relacionar-se, per veure gent, per trobar-se, per negociar, per “mercadejar”.

En ocasió d'un viatge al sud de la Xina vam poder reviure aquest esperit dels mercats, on es manifesta tota la vitalitat dels pobles i la seva rodalia, on tot es compra i tot es ven. Hi ha dos punts on es concentra la vida dels pobles xinesos: els rius i els mercats.

El regateig és el procediment pel qual dues persones practiquen l'art de negociar, de mercadejar, al voltant d'un element central, l'objecte que un vol vendre i l'altre comprar, en un idioma que està per sobre de les llengües oficials, i que utilitza tots els recursos gestuals i fonètics disponibles.

Hi ha dues cultures principals, on el regateig es converteix en un art, en un tret característic de primer ordre: als països àrabs i a la Xina.

Als occidentals, que estem acostumats a veure a les botigues els articles amb uns preus taxats, garantits per una etiqueta, l'únic marge de negociació que ens queda és “demander un descompte”.

Als mercats i botigues del carrer de la Xina, el preu està totalment obert. Cinc persones poden pagar cinc preus absolutament diferents per la mateixa cosa.

La primera norma general és que hi ha quatre tipus de preus:

- El preu més baix és per als xinesos del mateix

territori, preferiblement del mateix poble o ciutat, ètnia, etc.

- El següent és per als xinesos d'altres zones, en especial si són de grans capitals.

- El tercer és per als d'estrangers residents a la Xina, que parlen xinès i coneixen les regles del joc (no es deixen enredar fàcilment).

- El preu més elevat, i fins i tot desproporcionat, s'aplica als “guiris”, els turistes estrangers, com nosaltres, que seríem capaços de comprar tota la parada i pensar que els hem enredat, cofois de la nostra habilitat negociadora.

D'entrada, traiem-nos del cap pensar que “els hem enredat com un xino”. Com que anem pel món amb aires de rics ens fa mal al cor en pensar que ens estan demanant per un article un preu quatre,

cinc o deu vegades inferior al que en pagaríem en un establiment de casa nostra, i la nostra primera intenció seria pagar el primer preu.

Per a la mentalitat del xinès això seria gairebé com una ofensa i una frustració. Per a ells, com més llarga és la negociació, més orgullosos estan d'haver fet una bona feina, encara que això suposi haver acordat el preu final a una quarta part del preu inicial. Per a ells la major satisfacció és trobar un bon regatejador i que la negociació sigui llarga. En el cas invers diuen “*Jintian bu sufhu*” (*avui no tinc el meu dia*).

Passa com amb els polítics de casa nostra, que sempre guanyen quan hi ha eleccions. Si te'n demanen 100, en pagues 50 i el valor és 30, el xinès diu que n'ha guanyat 20 i tu dius que n'has guanyat 50, i així tots contents.

Una escena habitual, al voltant del regateig, podria ser la següent:

Passes per un mercat i es nota d'una hora lluny que cauràs a la teranyina, perquè ets carn de canó, tens uns ulls com taronges veient tota la mercaderia exposada. Si concentres la mirada en algun punt concret ja t'assalten i et diuen "balato, balato", és a dir, que a més a més t'han clissat com a hispànic.

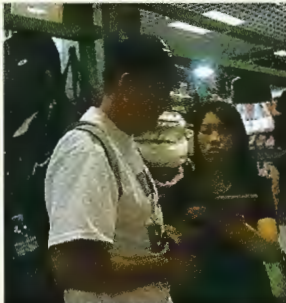
Vaig llegir una reflexió que deu ser certa, i és que per a nosaltres totes les persones amb trets orientals els identifiquem com a "xinos" (cosa que fa molta ràbia sobretot als japonesos). Per la seva banda, els àrabs a nosaltres ens identifiquen pel color de la pell, i els xinesos es fixen en el nostre nas (com que ells el tenen xato..). Aquest detall tan bàsic els serveix per elaborar l'estratègia comercial, i gairebé sempre funciona.

El que comença ara és tot un ritual, com una comèdia en tres actes, i mai millor dit, perquè del que es tracta és de fer teatre:

1. Amb els dits fas el símbol internacional de "quant val?" i en una calculadora solar et marquen 200¥ (*yuans, moneda oficial, que popularment anomen "quai"*). Tu has de fer un gest exagerat com de "què dius, boig!" o dir "tai cuéila!", que vol dir això mateix. Immediatament et plantifiquen davant una calculadora electrònica amb pantalla lluminosa, i amb el dit t'assenyalen el teclat, perquè hi posis el teu preu. Tu marques 20. Fan una expressió d'incredulitat o d'indignació com dient "tu saps el que dius?". Fas veure que no t'interessa i que vols continuar el teu camí.

2. No tens temps de girar els ulls que miraculosament a la pantalleta de la calculadora el preu ha baixat a 100¥, així de sobte. Li dius que no. Vol que posis el teu preu. Tornes a posar 20, i et diu que no pot ser, que pugis una mica. Fent veure que fas un esforç suprem i que has de

comprovar el fons de la butxaca marques 30. El venedor fa com que es desespera dient "així no anirem enlloc, no ens entendrem". Fins i tot demana solidaritat al de la parada del costat dient-li alguna cosa com "aquest no té consciència, m'està prenent el pèl". Tu amb els braços fas l'expressió "què hi farem, ho sento!", cofoi de fer-te el dur.

3. El venedor et ve al darrere, et talla la sortida i et posa davant els morros la ditxosa calculadora, i veus que -oh, miracle!- el preu que ara marca és 70. Ara ja estàs perdut, perquè penses "si hagués de comprar això a Figueres em costaria 50 euros pel cap baix, que al canvi serien 500¥. Vaja, que encara que li'n pagui 50 estic fent el negoci del segle, i a més a més podré fardar de bon negociant..". El venedor t'està demanant "last price, (últim preu)",

i tu hi poses decidit 50. Ell et pregunta d'on ets i fa veure que accepta el tracte perquè li has caigut bé, però que no li surt a compte. Quan gires l'esquena tots dos feu cara de satisfets per haver enredat l'altre. Això sí, si no t'interessa comprar, digues "pu yao!" i no posis cap preu, perquè si te l'accepten t'ho

has de quedar, si no vols tenir problemes.

Un consell important: quan et retrobis amb els altres membres de l'expedició, no vulguis fardar de la ganga que has trobat, perquè sempre hi haurà algú més que ho ha comprat més barat, i aleshores el teu orgull negociador se'n va en orris.

En fi, que si en teniu l'ocasió, aprofiteu per fer aquest exercici d'intercanvi cultural i comercial. Al principi et trobes estrany, però de seguida t'hi aficiones i ho trobes estimulant.

Josep M. Company

c/ Dr.Burgas, 17 17600 Figueres T. 972 500 812 www.sallefigueres.cat

L'escola La Salle de Figueres fa cent anys i per això durant aquest curs escolar s'han organitzat tot un seguit d'activitats a les que esteu tots convidats, sobretot si sou exalumnes.

La inauguració oficial del centenari es farà el proper dissabte 7 de novembre. A partir d'aquest dia es faran xerrades, exposicions, taules rodones, concursos... i moltes coses més. Per consultar el programa del centenari podeu visitar la web del centenari que és: <http://www.sallefigueres.cat/Documents/centenari/centenari.htm>

Tots els que formem part de l'actual Salle Figueres necessitem l'ajuda dels que hi heu estudiat i en teniu fotos o material interessant. Podeu enviar qualsevol cosa

que tingueu a centenari@lasalle.figuers.cat o m'ho podeu fer arribar a mi personalment o per correu electrònic a cristinabquer@telefonica.net Us estarem molt agraïts! 100 anys no se celebren cada dia...

*Cristina Bayés Quer
Octubre 2009*

QUÈ EN SABEM DELS RAIGS X?

En aquest article us vull explicar una mica el món de la radiologia.

Molta gent, al llarg de la seva vida s'ha hagut de fer alguna exploració radiològica sigui alguna radiografia, mamografia, TAC, ressonància magnètica, ecografia, etc. Per la majoria de gent, aquestes exploracions són un món desconegut i sempre és bo tenir unes petites nocions del funcionament de totes aquestes proves.

Què són els raigs x?

Són radiacions electromagnètiques com també ho són la llum o els raigs ultravioletes, infrarojos, microones, ones de ràdio..., però que tenen una altra longitud d'ona. Es varen descobrir l'any 1895 i com eren unes radiacions desconegudes els hi varen dir raigs X.

Propietats dels raigs x:

Són radiacions invisibles.

Són capaces de travessar cossos opacs i d'impressionar pel·lícules fotogràfiques, per tant són molt penetrants.

És una radiació ionitzant. Quan travessa el cos humà provoca uns canvis en les cèl·lules del cos provocant una lesió.

No presenta radioactivitat.

Exploracions radiològiques que utilitzen raigs:

Radiografies convencionals (mà, peu, abdomen...)

Mamografies

TAC o scanner.

Cal dir que s'han de fer les exploracions necessàries i evitar fer radiografies innecessàries. Tota radiografia suposa un risc pel cos, encara que sigui petit, per tant si no podem treure un benefici millor no fer-les. Vull remarcar que no hi ha cap radiografia que sigui innòcua i per tant encara que no ens en adonem, provoca lesions. Tampoc ens hem d'alarmar si ens han de fer moltes radiografies si són necessàries. Hi ha situacions que poden ser molt més perilloses com són per exemple les radiacions solars que produeixen cremades a la pell.

Exploracions radiològiques que no utilitzen raigs x:

Hi ha una sèrie d'exploracions dins d'un servei de radiologia que no utilitzen raigs x com són l'ecografia o la Ressonància Magnètica. Aquestes no provoquen cap mena de lesió sobre el cos. L'ecografia funciona per ultrasons.

La ressonància funciona quan es crea un camp magnètic molt potent per obtenir la imatge.

Per últim dir que cada exploració serveix per unes indicacions concretes o de vegades es complementen; per tant depenent de cada cas es necessitarà una exploració o bé una altra. Una informació correcta del que anem a fer-nos ens ajudarà a conèixer una mica més el món de la radiologia.

Joan Arbusà

ASTÚRIES, UN VIATGE FABULÓS

Aquest any 2009 ha fet trenta anys que vàrem arribar a El Far. Enrere queda la meva infància a França prop del petit poble d'Ampus. Tinc molt bons records d'aquella època. Recordo la primera vegada que vaig venir al Far amb el meu pare a veure la casa. Em va demanar si m'agradava. A mi sí que m'agradava. En aquella època hi havia poques cases construïdes al nostre carrer i res no era asfaltat.

Avui gairebé tot està construït. El poble ha anat evolucionant, com nosaltres. És llei de vida. Puc dir que sóc molt feliç aquí amb la meva família, els meus veïns i tota la gent que hi viu.

Després d'aquesta petita introducció de la meva vida us vull parlar d'Astúries on hem estat aquest estiu. El viatge dura unes nou o deu hores en cotxe i pots passar per Espanya o per França. El paisatge asturià és verd amb molts boscos i prats, i tens el mar a tocar. Ens vàrem instal·lar al càmping Palacio de Garaña, al petit poble de Garaña de Pria que pertany al municipi de Llanes. Molt a prop d'aquest poble hi ha Ribadesella, el conegut per ser el poble de la princesa Letizia.

A deu minuts caminant tenim la platja de Guanamia. Quan la marea baixa és una zona molt gran però quan comença a pujar has d'anar reculant com els crancs perquè la platja desapareix. És impressionant veure com en un parell d'hores pot canviar tot el paisatge. Les onades que arriben, cada vegada són més fortes i altes i, si per mala sort el mar està molt picat, com diuen els asturians, llavors encara és més espectacular. Podria dir que és una de les coses que més m'ha agradat.

Al costat de la platja hi ha penya-segats que ens permeten gaudir de la força del mar. Tanmateix no hi ha cap tipus de protecció i s'ha de tenir molta cura.

També podem observar els bufunes, unes xemeneies per on s'expulsa l'aigua del mar pulveritzada que entra a pressió i pot arribar a una alçada de vint metres. El soroll que fa es pot sentir des de molt lluny. La pressió és tanta que podem trobar qualsevol cosa que ha estat

expulsada amb força. És bonic veure l'escuma de les onades, les coves naturals, el mar blau que sembla que no tingui final...

Llanes o Ribadesella són dos pobles amb molt d'encant. A Ribadesella es poden veure les trepitjades dels últims dinosaures que van viure aquí, just al final de la platja on comencen els penya-segats. Les roques rellisquen perquè part del dia són sota les aigües del mar.

Oviedo, que queda a uns 80 km, és una capital molt neta amb edificis antics, el parc de San Francisco, el teatre Campoamor, la catedral del barri vell... Des del parc se sent l'himne d'Astúries quan toquen les campanes del rellotge.

A Astúries també podem anar-hi a fer muntanyisme als Picos de Europa que es troben entre les comunitats de Cantàbria, Astúries i Castilla-León. A Fuente Dé s'agafa el telefèric que en 3,40 minuts puja un desnivell de 750 metres d'alçada. A dalt pots escollir fer rutes o bé quedar-te al mirador contemplant les glaceres, els cims i les fantàstiques muntanyes. A la tornada, cal visitar Potes, un poble típic de Cantàbria.

També s'ha d'anar a Covadonga i als llacs. Just al costat de la Verge estan enterrades les restes del primer rei espanyol, Don Pelayo. A la tornada es pot visitar Cangas De Onís amb el seu pont romà sobre el riu Sella.

Els asturians són molt agradables i si veuen que ets foraster et recomanen llocs per visitar. Les cases estan gairebé totes pintades de colors molt forts: violeta, taronja, marró, vermell, verd clar o fosc, blau marí...

Si feu turisme pels pobles fixeu-vos en el hórreos, unes casetes de fusta sobre quatre pilars que s'utilitzen per guardar aliments. Es tracta dels graners que estan situats prop de la casa.

Ja ho veieu. Si teniu ocasió, visiteu Astúries. És una comunitat amb uns paisatges sorprenents tant de mar com de muntanya.

A la tornada passeu per França i atureu-vos a l'àrea de descans dels Pirénées, just abans d'arribar a Toulouse i aneu a contemplar el monument al Tour.

*Carmen Juárez i
Juan Rodríguez*

* Compareu les dues fotos. És la mateixa platja al matí i a la tarda.

EL DIBUIX DE L'EUDALD

ESTIMA, ESTIMA, ESTIMA
AIXÒ MAI NO FA MAL
ÉS UN REMEI COM CAL

EUDALD

Estadística sobre l'església de Sant Martí

realitzat per Arnau Sirvent

Aquest escrit forma part del treball que vaig presentar a l'assignatura d'optativa, estadística, el curs passat.

L'església de Sant Martí és un dels edificis més representatius del nostre poble. Recentment s'han fet unes millores i en aquest treball sabrem si la gent del poble estan contents amb les obres o què caldria millorar en properes reformes.

He recollit, ordenat i comprimit les dades sobre l'església, per representar-les de manera senzilla en una taula i treure'n alguna conseqüència.

Per fer l'estudi estadístic he fet servir:

Població / Conjunt de persones que viuen al poble

Individu / Cada una de les persones que hem entrevistat

Mostra / 50 habitants

Variable estadística / Quantitativa (puntuació numèrica de l'església)
Qualitativa (zona per millorar)

Per fer el treball he recollit les dades fent les preguntes del qüestionari (1) i he transcrit les respostes de les persones entrevistades (2).

Seguidament, he organitzat i comprimit les dades en les taules d'ordre i recompte (segons les edats): Hi ha unes taules per la variable quantitativa i unes altres per la variable qualitativa (les taules valorant l'edat no estan transcrits, per no fer tan llarga l'exposició). Veiem unes noves taules sense valorar l'edat (3).

Després, trobem les taules de freqüències (4), que m'han permès representar les dades en gràfics (5).

A continuació s'ha calculat la moda, mediana i mitjana aritmètica (6).

I finalment, trobem les corresponents interpretacions (7).

1. Qüestionari

• En quin grup d'edat està?

- 0 - 20 anys
- 21 - 40 anys
- 41 - 60 anys
- 61 - 80 anys

• Quina puntuació (entre 1 i 10) donaries a l'església de Sant Martí d'El Far d'Empordà?

• Què milloraries?

- a) els bancs
- b) l'altar
- c) res
- d) el campanar
- e) l'entorn exterior
- f) tot l'interior

2. Respostes de les persones entrevistades:

0 a 20 min

Resposta de la pregunta núm. 1 i núm. 2

Persones	Resposta pregunta núm. 1 (variable quantitativa)	Resposta pregunta núm. 2 (variable qualitativa)
1	8	els bancs
2	9	entorn exterior
3	9	tot l'interior
4	8	el campanar
5	7	els bancs
6	7	l'altar
7	7	entorn exterior
8	8	el campanar
9	6	el campanar
10	5	el campanar

21 a 30 min

Resposta de la pregunta núm. 1 i núm. 2

Persones	Resposta pregunta núm. 1 (variable quantitativa)	Resposta pregunta núm. 2 (variable qualitativa)
1	6	el campanar
2	10	el campanar
3	10	el campanar
4	9	els bancs
5	10	els bancs
6	10	els bancs
7	10	els bancs
8	10	els bancs
9	10	els bancs
10	10	els bancs
11	10	els bancs
12	10	els bancs
13	10	els bancs
14	10	els bancs
15	10	els bancs
16	10	els bancs
17	10	els bancs
18	10	els bancs
19	10	els bancs
20	10	els bancs

31 a 40 min

Resposta de la pregunta núm. 1 i núm. 2

Persones	Resposta pregunta núm. 1 (variable quantitativa)	Resposta pregunta núm. 2 (variable qualitativa)
1	7	res
2	7	el campanar
3	9	res
4	9	el campanar
5	9	els bancs
6	9	res
7	9	els bancs
8	9	els bancs
9	9	res
10	8	entorn exterior
11	7	res
12	9	tot l'interior
13	6	tot l'interior
14	9	res
15	9	els bancs
16	7	el campanar
17	7	tot l'interior

3. Taules d'ordre i recompte sense valorar l'edat

Dades (ordre)	Recompte	Puntuació de l'església
1		
2		
3	1	1
4		
5	11	2
6	11	2
7	1111111111	12
8	111111111111	13
9	11111111111111	13
10	1111111111	7
		50

Taula d'ordre i recompte

(variable estadística qualitativa)

Dades (ordre)	Recompte	Número
Els bancs	111111111111	13
L'altar	11	2
res	111111111111	13
El campanar	111111	7
entorn exterior	11111	4
tot l'interior	11111111111111	11
		50

4. Taules de freqüència

TAULA DE FREQUÈNCIA (Variable qualitativa)

Valoració	Freqüència absoluta f_i	Freqüència relativa h_i	Tant per cent %	Alfa α	$X_i \cdot f_i$
X_i					
bancs	13	13/50=0,26	26	46,8°	---
altar	2	2/50=0,04	4	7,2°	---
res	13	13/50=0,26	26	46,8°	---
campanar	7	7/50=0,14	14	25,2°	---
entorn exterior	4	4/50=0,08	8	14,4°	---
tot l'interior	11	11/50=0,22	22	39,6°	---
	50	1	100	180°	---

TAULA DE FREQUÈNCIA (Variable quantitativa)

Valoració	Freqüència absoluta f_i	Freqüència relativa h_i	Tant per cent %	Alfa α	$X_i \cdot f_i$
X_i					
1	0	0/50=0	0	0°	0
2	0	0/50=0	0	0°	0
3	1	1/50=0,02	2	3,6°	3
4	0	0/50=0	0	0°	0
5	2	2/50=0,04	4	7,2°	10
6	2	2/50=0,04	4	7,2°	12
7	12	12/50=0,24	24	43,2°	84
8	13	13/50=0,26	26	46,8°	104
9	13	13/50=0,26	26	46,8°	117
10	7	7/50=0,14	14	25,2°	70
	50	1	100	180°	400

Endevinalles

Una senyora va al mercat
amb la cua verda
i el vestit morat.

Jo sóc lla de muntanya i vinc al
món quan ve el fred, en posar-me
al foc no t'estranyis
que en cremar-me faci un pet.

Sóc un tronc ben
especial que m'has
de cuidar molt bé,
doncs si em piques
amb un pal
un regal et cagaré.

Ningú és més
neta que jo,
però ningú em
faria un petó.

Em llevo amb sol perquè
sóc matinador;
El meu cant als quatre
vents és el millor
despertador.

Dues germanetes molt
iguales quan són velletes
obren les boquetes.

A molts vesteix i no és sastre,
alimenta a molts també i encara
que algú el maltracta no en diu mal,
sempre en diu bé.

Eva Arnall

“Cuina de Festa Major”

Els aficionats a la cuina vàrem poder comptar, novament, amb una interessant demostració de cuina a càrrec de Nuri Lladó i Besalú.

La festa major del nostre poble es mereix poder preparar un deliciós àpat, i així, poder fer que els convidats a la nostra taula es “llepin els dits”.

En aquesta ocasió al curs de cuina, ens vàrem aplegar una trentena de persones de totes les edats. Va ser un curs intens, molt intens...

El curs va durar dos dissabtes, dues hores cada dia. Les receptes que ens va fer la Nuri van ser:

- canelons de bolets
- llom de peix amb patates confitades
- pastís Franchipan
- variat pica-pica

Per tant, ella va cuinar i els assistents vàrem provar tots els plats!!, unes receptes extres. Ja us podeu imaginar que tots ens vàrem posar les bótes...

La Nuri no parava, començava per un, continuava per un altre, tornava al primer, ara anava a l'últim, acabava una cosa, en començava una altra... i així fins que al final, posats damunt el taulell, cada dia sortien tots els previstos ...sense imprevistos.

Com ja ens té acostumats, va complementar les receptes amb tot d'idees, trucs i recomanacions que van fer les excel·lències de l'audiència.

El tast dels plats va confirmar l'encert de tots els ingredients als plats proposats.

Nuri Lladó ha publicat un nou llibre titulat *Receptes 2*. És un recull de receptes fruit de l'experiència i el treball en un món en el qual aquesta cuinera gironina va entrar fa anys.

Són receptes útils, fàcils de cuinar i els ingredients no són complicats de trobar.

Animeu-vos a cuinar els plats proposats per la Nuri, gaudireu cuinant i compartint taula amb els vostres convidats.

Lourdes Ferrés

Recepta 1: ARRÒS DE 4 FORMATGES I FRUITS SECS

INGREDIENTS

per a 4 persones

- 400 g d'arròs arborio (*o bomba*)
- 1 litre de brou de carn, verdures o pollastre
- 1 ceba de Figueres
- 200 ml de vi blanc semidolç
- 50 g de formatge de cabra
- 50 g d'emmental ratllat
- 50 g de manxec curat sec
- 50 g de camembert
- 20 g de mantega
- 80 g de fruits secs (*pinyos, anacards, nous, tots picats i panses de corint senceres*)

ELABORACIÓ:

Posem a escalfar o fem el brou.

Comencem tallant la ceba ben petita i mentrestant desfem la mantega i una mica d'oli en un cassó; hi afegim la ceba. Un cop ben rossa hi afegim l'arròs i anem afegint el vi fins que aquest desapareixi.

Després hi anem tirant el brou just per cobrir l'arròs (sempre ben calent, per no trencar el bull), a mesura que s'evapora n'hi anem afegint (ho solem fer unes 3 ó 4 vegades). S'ha d'anar remenant continuament i a foc lent.

Quan l'arròs ja està al punt, hi tirem els formatges que haurem tallat a daus, menys el manxec que l'haurem ratllat i també la mantega. Quan ja estan els formatges desfets i tot ben cremós ho traiem del foc, hi afegim els fruits secs i ho barregem tot.

Enplatem posant l'arròs cremós al plat i hi posem per sobre unes escames de formatge manxec i unes fulles de julivert de decoració.

Rosa Reixach

Recepta 2: CREPS

INGREDIENTS

per unes 10 unitats:

- 2 ous
- 100 g de farina
- 200 ml de llet
- 15 g de mantega
- 10 g de sucre *(per les creps dolces)*
- 1 polsim de sal *(per les creps salades)*

**Les creps dolces o salades es preparen igual.
Les dolces amb el sucre i les salades amb la sal.**

ELABORACIÓ :

Per preparar les creps, barregem l'ou, la farina, la llet i el sucre (o sal per fer les salades) i la mantega a temperatura ambient amb la batedora i ho deixem reposar a la nevera durant mitja hora. Amb una paella antiadherent o si teniu una crepera, escalfem unes gotes d'oli o mantega i comencem a fer les creps, posant la mida d'un cullerot i estenent-la bé. Li donem la volta i les anem col·locant en una plata l'una sobre l'altra i tapant-les per què es mantinguin calentes. Un cop fetes totes ja es poden portar a taula i les podem farcir de:

Nutella (als nens els hi encanta farcir-les ells mateixos), de melmelada de maduixa, de préssec, de taronja, o fins i tot només amb un polsim de sucre i hi podem acompanyar, per decorar, una mica de nata. Les salades, jo les faig, encara a la paella. Hi poso una cullerada de tomata fregida, una mica de pernil dolç tallat petit i una mica de formatge tipus gouda ratllat amb un polsim d'orenga i la plego en quatre, fins que l'interior quedi ben calent. El farciment pot ser del més variat segons la imaginació de cadascú.

Que us vagi de gust!!!

Rosa Reixach

Festa d'hivern Sant Martí -2009 Dies 7 i 8 de novembre

Aquesta és una tradició ben arrelada al nostre poble. Sempre al voltant de Sant Martí, el dia 11 de novembre es tria un cap de setmana per celebrar la festa d'hivern. L'anomenat estiuet de Sant Martí sol treure el cap i fa que ens haguem de treure jaquetes, anoracs, jerséis i jaquetons mentre ballem la sardana de germanor quan sortim de missa el diumenge.

Des d'El Far Actiu pensem activitats que puguin agradar a totes les edats i en les que la participació de tots sigui possible.

El dissabte començarem de bona hora amb la bicicletada, que no és una novetat perquè serà la 3ª bicicletada popular d'El Far. S'ha pensat en una ruta innovadora, bo i mantenint les mateixes característiques que en les edicions anteriors, per seguir coneixent els camins i indrets propers al poble.

A la tarda, gresca per als més menuts però on els més grans també se sentiran protagonistes, i a la nit, el PLAYBACK amb noves cares i noves actuacions per gaudir de valent.

Tot això per seguir amb el diumenge amb una programació més tradicional però a l'hora ben animada per arribar a un fantàstic final de festa.

Només dir-vos que llegiu el programa, que no us perdeu res i que el nostre desig és que passeu una molt bona FESTA DE SANT MARTÍ 2009.

DIVERTEIX-TE A LA FESTA D'HIVERN!

Foto del programa: Ramon Casademont

FESTA D'HIVERN 2009

PROGRAMA D'ACTES

DISSABTE DIA 7 DE NOVEMBRE

MATÍ / A les 10h. **BICICLETADA POPULAR**

TARDA / A les 17h.

ESPECTACLE ENIG-MÀGIC amb el **MÀGIC RAÚL**

A les 18 h. **EXHIBICIÓ DE CYCLING**

a càrrec de **SAPPYSPORT**

NIT / A les 22h. **PLAYBACK** i discomòbil

THE COCONUTS

DIUMENGE DIA 8 DE NOVEMBRE

MATÍ / A les 12h. **OFICI SOLEMNE** amb acompanyament d'orquestra. Seguidament 2 **SARDANES**

TARDA / A les 17h **SARDANES, CONCERT**
i BALL DE FI DE FESTA.

Tots els actes seran a càrrec de l'orquestra:

COSTA BRAVA

A la sala d'exposicions del Centre Social, 1r pis, hi haurà l'exposició de fotografia:

VISIONS DE CAMBOTJA
de **CONXI MOLONS** i **AGUSTÍ VILARDEBÓ**

Horari: dissabte i diumenge de 15 a 21h.

Homenatge a la vellesa - 2009

Nota de redacció:

Amb aquesta nota volem deixar constància d'una errada publicada a l'actual número de novembre de la nostra revista... i ho fem comptant amb la vostra comprensió. A l'article dedicat al Facebook, el títol hauria de dir El Far d'Empordà al Facebook. Una equivocació que cal imputar a un error d'impremta. Així ens disculpem i rectifiquem una errada involuntària que en cap cas ha volgut molestar a ningú.